

Adalbert

měsíčník královéhradecké diecéze

10 / 2016 / ročník XXVI / 25 Kč

Simona Stašová

Mám děti v Africe i v Litomyšli

8 Láska váží víc než kotlet polévky

11 Mary z Adopce na dálku vypráví

13 Týraná matka většinou mlčí

17 I ekonom listuje církevními dějinami

Diecézní pout' ke Svaté bráně Milosrdenství na Hoře Matky Boží v Králíkách

17. 9. 2016

(Z obsahu čísla

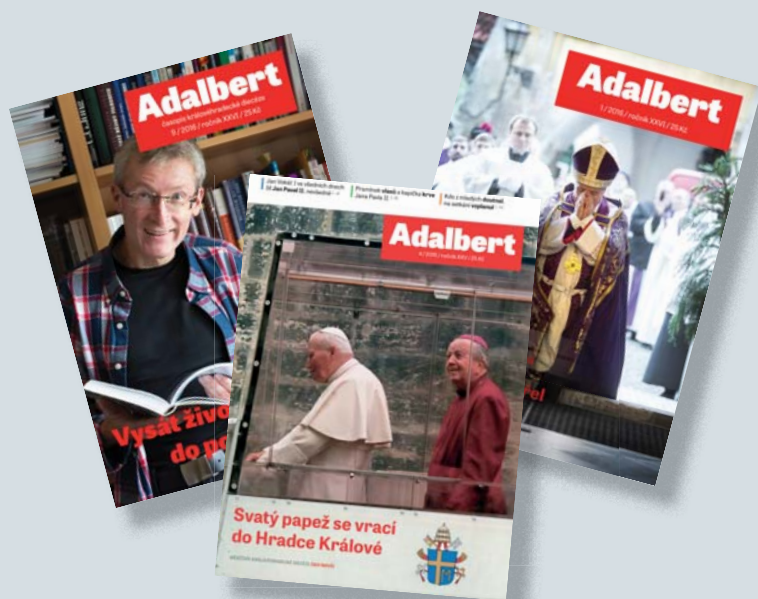
- 4 **rozhovor**
Simona Stašová
- 8 **téma čísla: charita**
- 11 Adopce na dálku
- 13 Intervenční centrum
pro oběti domácího násilí
- 15 **jak to vidím já**
s Mons. Suchárem
- 17 **za biskupskou fortnou**
ekonom diecéze P. Rathouský
- 20 **na kus řeči s bohoslovci**
- 22 **recenze, tipy na knihu**
- 25 **IKD – informace**
královéhradecké diecéze
- 27 **Papežská misijní díla**
- 31 Charitní listy
- 35 **Bertík**

Komu byly „rozdány lepší karty“, může víc pomáhat

Milí čtenáři, léto je za námi a ve výhledu je možná posledních několik teplejších dní, než se ujme vlády pravé podzimní, sychravé počasí. Božím řízením si připomínáme na konci září úmrtí Vincence z Pauly, světce, francouzského kněze, zakladatele kongregace lazaristů, Společnosti dcer křesťanské lásky, reformátora francouzské církve a jednoho ze zakladatelů moderní evropské charity a péče o chudé. A právě péči o bližní, v mnoha podobách, věnujeme toto vydání Adalberta. Oslovili jsme přední českou herečku Simonu Stašovou, aby nám v titulním rozhovoru odhalila svoji lidskost, protože především ta má v Božím plánu velkou hodnotu. Blíží se zima, nahlédneme tedy i do sociálního šatníku a potravinové banky, díky kterým přežijí právě nadcházející zimu lidé bez vlastní střechy nad hlavou. Adopce na dálku nám připomene, jaké štěstí má každý z nás, že jsme se narodili právě v Evropě. Navštívíme i centrum, kde nacházejí pomoc lidé ohrožení domácím násilím. A to je jen malý výčet témat, ve kterých si můžete v příštích dnech rozšířit obzor. Charita, a to nemyslím pouze instituci se stejným názvem, je zkrátka pojem, jež se dotýká nebo by měl dotýkat každého člověka, kterému byly „přiděleny lepší karty“ než těm, kteří takové štěstí nemají. Stačí jen nezavírat oči...

Pavel J. Sršeň
srsen@bihk.cz

Předplatné měsíčníku Adalbert může být nápaditým dárkem!

Vážení čtenáři, přibývají ti z vás,
kteří žádáte redakci Adalberta o

Dárkový poukaz na předplatné časopisu pro rok 2017

protože jej hodláte položit pod vánoční stromeček
svým blízkým. Samozřejmě nás to těší!

Ozvěte se nám na redakční e-mail:

adalbert@bihk.cz

nebo zatelefonujte na číslo

tel. 495 063 422

Evidenční číslo: MK ČR E 10261. Měsíčník. Vydává: Biskupství královéhradecké, Velké nám. 35, 500 01 Hradec Králové. Adresa redakce: Tiskové oddělení, Velké nám. 35, 500 01 Hradec Králové, tel.: 495 063 422, e-mail: adalbert@bihk.cz. Sazba: Pep-in, s.r.o. Tisk: Garamon s. r. o. Hradec Králové. Cena: 25 Kč. Roční předplatné: 275 Kč. Bankovní spojení: Raiffeisenbank, a. s., Hradec Králové, č. ú. 1016004393/5500, variabilní symbol 551, specifickým symbolem je evidenční číslo čtenáře (viz adresní štítek).

Jsem na Čechy pyšná

Patří mezi nejuznávanější herečky své generace. Sama neměla v životě na růžích ustláno. Snad právě proto není její srdce chladné vůči lidské bolesti a utrpení. Ví, že mnoho dostala, ale také vnímá, že je její povinností mnoho dávat. Žena, která nás okouzluje šarmem. Žena, jejíž srdce matky se nezapře. Žena **Simona Stašová...**

„O tom, že jste úspěšná herečka, není pochyb. Vy se však velmi aktivně angažujete i v charitativních projektech, kterým propůjčujete svoji tvář.“

Jak člověk stárne, uvědomuje si všechny souvislosti nejen svého života. Pokládám se za ženu, která měla ve svém životě velké štěstí. Mám dva zdravé syny a ve svých jednašedesáti letech oba rodiče, kteří jsou stále v plné síle. Mám práci, která mě baví, a tak bych za to všechno chtěla tam nahoru poděkovat. A jak to udělat, než dobrými skutky. Proto jsem si vybrala charitativní sdružení, která navštěvuji a můžu se za ně stoprocentně postavit. Vím přesně kam vybrané peníze jdou. Sama pro ně hraju několikrát do roka zdarma představení. A nejde jen o můj honorář, ale i o honorář autora, překladatele, techniků představení, i celého divadla, které se vzdá všech finančních nároků za odehraná představení. Takže každý, kdo si koupí lístek do divadla, se účastní této akce a přispěje na dobrou věc.

„Kde se tedy snažíte pomoci svým vlivem?“

Jedenáct roků jsem patronkou Akce CIH-LA a peníze jdou na výstavbu bydlení pro mentálně postižené, na jejich asistenty a živobytí. Tito klienti by jinak byli v ústavu a takto žijí plnohodnotný život. Známe je všechny a další přibíráme právě v návaznosti na výstavbu bydlení.

Dvanáct roků podporuji Adopci na dálku – Centrum dialog. Mám dva

,adoptivní syny'. Mamadou, kterému je 21 let, je stejně starý jako můj mladší syn, vystudoval za tu dobu základní i střední školu v Keni a dnes už žije celou svou rodinu, která žije ve slumu Kibera. A od letoška mám ještě Osmana Burmana, kterému je šest roků a začíná chodit na základní školu. Není to tak nedostupné, jak by se mohlo zdát. Za sedm a půl tisíce korun ročně takový prece vystuduje, dostane učebnice, školní uniformu i denně oběd. Mohou se přihlásit jak jednotlivci, tak i organizace, školy, nemocnice. Ta částka je opravdu minimum. Myslím, že i Evropě pomůže, když se zvýší vzdělanost těchto lidí právě v jejich prostředí.

„Mám dva zdravé syny a ve svých jednašedesáti letech oba rodiče, kteří jsou stále v plné síle. Mám práci, která mě baví, a tak bych za to všechno chtěla tam nahoru poděkovat.“

A pak mám Harmonii – El Systema. To jsou posbírané děti z ulice, ze sociálně slabých rodin. Zdarma se jim věnuje hudební nástroj – housle, viola, violoncello a zdarma se učí na tyto nástroje hrát po skupinkách v uměleckých školách.

Dvakrát do roka se vytvoří velký dětský orchestr, který všechny tyto děti propojí a zahraje třeba Ave Maria. Je to nesku-tečný zážitek slyšet a vidět je všechny pohromadě. Jediná podmínka je, aby dítě chodilo dvakrát týdně na hodiny. Pokud nechodí, nahradí se jiným dítětem, které si této nabídky bude vážit, to už záleží na rodičích a učitelích toho kterého dítěte. Jednou do roka jedou tito malí muzikanti na výměnný zájezd třeba do Švédska, protože El Systema je známá po celém světě.

„Před lety jste se stala patronkou Speciální školy v Litomyšli, která patří do královéhradecké diecéze. To není zase tak obvyklé, většinou i v charitě, co se týká uměleckých kruhů, platí „pragocentrismus“...“

Statut Speciálních škol je téma samo o sobě. Zvláště v dnešní době tzv. inkluze, kdy hrozí jejich zrušení. Přitom děti, které je navštěvuji, jsou šťastné, rozvíjí se. To v běžných základních školách nemohou, protože různá omezení, se kterými přišly na svět, je brzdí. Současná legislativa dovolí přeradit dítě do Speciální školy pouze v případě, že jeho IQ je pod hranici sedmdesáti bodů. Jenže, sedmdesátku má šimpanz... Litomyšlská Speciální škola je naprosto výjimečná ve způsobu práce s dětmi, které potřebují osobitý přístup. Učitelé, aby mohli děti ještě více různě stimulovat a pomáhat jim i v základních potřebách jakými je dostatek jídla, oblečení a školních pomůcek, založili občanské sdružení

Společně dětem, jehož jsem se stala tvář. Pokud mi to čas dovolí, školu navštěvuji a každoročně pořádáme divadelní představení, která tomuto bohubilému projektu pomáhají.

„Jde pomoc veřejně známých osob v charitativních projektech opravdu z jejich srdce, nebo to prostě patří k profesi a k dobrému image?“

Ať to každý dělá z jakéhokoli důvodu, hlavně že to dělá a že svůj čas věnuje potřebným. Když už má jednou někdo známý obličej, tak ať taky k dobrému slouží i těm druhým, ne jenom jemu samotnému. Jsem v tomto ohledu pyšná na Čechy, protože my máme srdce a umíme pomoci. Každý malér ve světě je doprovázen velkým počtem Čechů, kteří umějí pomoci. To mě nesmírně těší a jsem na nás hrdá.

„Umělec čekává na inspiraci. Inspirace z latinského „In spiro“, tedy „v duchu“. Myšleno vnuknutí, vdechnutí myšlenky Duchem Svatým. Jak vnímáte inspiraci vy?“

Ano, je to tak. Inspirace je duchovní záležitost, spojená se zkušeností v životě, s empatií, s porozuměním a s chtěním něco vyslovit, něco světu říci. Inspirace je jistě nejen od Boha, inspirace jde také ze srdce a od přemýšlení nad sebou a nad lidmi kolem nás.

„Otec je astrofyzik, matka herečka. Obě povolání, která se setkávají s určitou svobodou bytí. Byla jste jimi ovlivněna v tomto směru?“

Oba moji rodiče jsou velké osobnosti, které mě v životě nesmírně ovlivnili. I když se rozešli, když mně byly tři roky, zůstávají přáteli a mají velké pojítko a to jsem já a moji synové. Zůstáváme rodinou, i když každý žije jinde. Často se vidáme a na mnoho věcí máme stejný názor. Jsem za ně vděčná.

„Váš otec se dotýká tajuplných hlubin a nekonečných dálek. Přesvědčil se tam někdy o Boží přítomnosti?“

Táta je vědec, geofyzik, seismolog, a i když aktivně náboženství nepěstuje, žije podle desatera. Je to čestný člověk, pracovitý a má svou velkou víru ve vesmír a v Zemičku, kterou stále ještě i ve svých 88 letech zkoumá. Teď právě pracuje na prognózách astrolivů na zemětřesné oblasti, a má v tom veliké výsledky.

„Jak jste se dívala na svět jako mladá žena a jak na něj nahlížíte dnes, ve zralém věku, kdy jste již nabyla mnoha životních zkušeností?“

To by bylo na dlouhé povídání. Ano, vím už o tom světě mnohem víc, vím už, že nic není definitivní, vím, že to, co vyšlu, taky přijmu, vím, že se vyplatí být tolerantní

Simona Stašová se angažuje i v projektu Adopce na dálku

k chybám druhých a nehledat třísku v oku druhého, když sám mám v ní kládu.

77 Přemýšlela jste někdy o křesťanských kořenech Evropy, tedy i naší země, našich českých rodin a zřejmě i té vaší?

Moje babička byla velmi věřící a k víře mě až do mých devíti let denně vedla. Já jsem tuto štafetu předala svým synům, ale necítím se být v tomto ohledu vzdělaná. Přečetla jsem v dospělosti Bibli, ale i jiná náboženství mě zajímají. Nutí mě to přemýšlet, proč je jich na světě tolik, když jsme možná jediní myslící lidé ve vesmíru. Ráda bych si o tom někdy porozprávěla s někým, kdo zná odpovědi. Ale kdo je zná...?

77 Pomohla jste někdy i žebrákovi na ulici?

Jsem člověk, který nemůže projít kolem žebráka, aniž by mu nedal alespoň pár

korun, a to přitom vím, že někteří si to snad ani nezaslouží, protože se jim jen nechce pracovat. Ale i tak je mi jich líto a něco jim vždy dám, ať v Čechách nebo v cizině. Protože, když kolem nich přejdu bez povšimnutí, celý den na ně myslím... Takže je možné, že mě k tomu vedou i sobecké důvody.

77 Jsem v tomto ohledu pyšná na Čechy, protože my máme srdce a umíme pomoci.

77 Když se ohlédnete za svým životem, bylo vám někdy opravdu úzko a najednou se objevil někdo, kdo vás přivedl ke správnému řešení?

Mockrát se mi to stalo. Simona se překládá jako „naslouchající“ a já naslouchat umím. Otázka je, že ne vždy poslechnu

to, co mi druzí radí. Ale vyslechnu a sama si utvořím názor na svůj problém a sama zhodnotím, která z těch rad je pro mě ta dobrá. Ale ano, mockrát mi bylo pomoheno.

77 Co vaši synové? Dokážete se s nimi bavit i nad takovými tématy jako pomoc bližnímu?

Jdu jim příkladem. Oni vidí, co dělám a jak se chovám, a to je myslím lepší, než je do něčeho nutit. Věřím, že si toho všímají.

77 Jste ženou víry?

Ano. Jsem.

77 Toužíte v tomto směru po hlubším poznání?

Nevím. Někdy je poznání spojené s bolestí...

Pavel J. Sršeň

77 Projekt El Systema umožní nadaným dětem ze sociálně slabých rodin rozvinout svůj talent

77 Se syny

77 S rodiči

Křesťanská láska váží víc než kotlet polévky a košík chleba

Výročí úmrtí zakladatele moderní charity v zrcadle současnosti

„Uvidíte, že láska je těžké břemeno, těžší než kotlík polévky a košík chleba. Ale vy si zachováte laskavost a úsměv. Nestačí dávat polévku a chleba. To dovedou i bohatí. Ale vy jste služebníci chudých. Oni jsou vaši páni – velmi citliví a nároční, jak poznáte. Vy je ale budete milovat, protože jen kvůli vaší lásce vám odpustí, že jim dáváte chleba.“

Stalo se už tradicí, že dny na přelomu září a října jsou ve znamení pomoci potřebným. Ten, který je pokládán za jednoho ze zakladatelů moderní evropské charity a péče o chudé, **svatý Vincenc z Pauly**, zemřel 27. září 1660.

Byl to francouzský kněz, reformátor církve, zakladatel kongregace lazarisťů a Společnosti dcer křesťanské lásky (vincentek). Je patronem charity, vězňů, zajatců, bezdomovců a nemocnic. Jeho hlavní inspirací bylo evangelium a sám život.

Dílo a charisma Vincence z Pauly žijí v těch, kteří jako lazarisťové a milosrdné sestry, ale také jako pracovníci nebo dobrovolníci charitativních sdružení, přijímají lidi v jejich nouzi. Lidi bez domova, oběti domácího násilí, rodiny pečující o děti s postižením, seniory, nemocné, lidi na konci života. Vincentské ctnosti jsou prostota, pokora, mírnost, askeze, horlivost pro spásu duší. V celém apoštolském jde ruku v ruce láska a evangelium, hlásání evangelia a svědectví lásky. Charitativní hnutí je pevně zakotveno v tajemství vtělení: služba není jen činnost,

ale především mystické nacházení Krista v chudých.

Oblastní charita Hradec Králové, která si bude příští rok připomínat 25 let existence, patří k největším poskytovatelům sociálních služeb ve městě pod Bílou věží. Přední místo si drží nejen díky sociálním a zdravotním službám, které má ve svém portfoliu, ale také díky širokému spektru cílových skupin, pro které jsou určené. Pro zajímavost: ve všední den využije alespoň jednu ze služeb průměrně 225 osob. V péči Oblastní charity jsou ženy, muži i děti.

Charitní šatník

Národní potravinová sbírka

Sluníčko pro děti

Dětem ve věku do sedmi let se věnuje **Středisko rané péče Sluníčko**. Poradkyně rané péče dojíždějí za rodinami s dětmi s postižením přímo do jejich domovů už 12 let. Od ledna 2004, kdy služba vznikla, to byly tisíce kilometrů za volantem po celém Královéhradeckém kraji. Poradkyně dojedou i do nejzapadlejší vesničky, 113 rodin se loni mohlo spolehnout na to, že v domluveném čase dorazí. „*Děti v domácím prostředí dobře spolupracují. Lépe se soustředí na rehabilitační cvičení i práci s pomůckami. Jsme tety, které občas přijedou a na které se těší. Pomáháme ale také rodičům, které situace jejich dítěte mnohdy zaskočí a v nejistotě uvažují o jeho budoucnosti,*“ doplňuje vedoucí Střediska rané péče Sluníčko Mgr. Pavlína Chmelíková.

Největší skupinu tvoří děti s autismem a s Downovým syndromem. Středisko pomáhá ale také dětem s jinými mentálními a tělesnými postiženími a už déle než rok také dětem s vadami zraku. Pro malé děti s postižením zraku je včasná pomoc a podpora velmi důležitá. Zrak ovlivňuje jejich vývoj po všech stránkách. V hrubé i jemné motorice, v chůzi i soběstačnosti. Nemá-li dítě zrakové funkce dostačující, může snadno dojít ke zpomalení jeho celkového vývoje.

Poradkyně rané péče začínají úpravou prostředí, ve kterém dítě vyrůstá. Rodičům zároveň poradí, jak ho vhodně

uzpůsobit tak, aby bylo pro vývoj zraku stimulační. Důležité jsou také vhodné stimulační pomůcky do domácnosti, jako např. little room (pokojíček), hrazdíčky v kontrastních barvách nebo závěsné a světelné pomůcky. Některé ve Sluníčku rovnou zapůjčí. Poradkyně rané péče také dokážou vysvětlit, jak lze hračky, které má rodina doma, přizpůsobit pro dítě s vadou zraku.

Loni v prosinci se ve Středisku rané péče Sluníčko uskutečnila inspekce poskytování sociálních služeb z Ministerstva práce a sociálních věcí. Při hodnocení plnění všech povinností, vyplývajících z poskytování sociální služby raná péče nebyly zjištěny žádné nedostatky, všechna kritéria byla hodnocena maximálním počtem bodů.

Charitní šatník

Důležitou pomocí pro lidi v nouzi je **Sociální šatník Oblastní charity Hradec Králové**. Lidé bez domova, matky početných rodin, lidé pobírající dávky hmotné nouze nebo třeba senioři jej využívají celoročně. V čase blížící se zimy ovšem mnohem intenzivněji. Loňská bilance je bezmála 5 tisíc kusů oblečení. Sociální šatník také změnil adresu. Z Kydlínovské ulice se přestěhoval do nových větších prostor na třídu Edvarda Beneše na Moravském Předměstí.

Aktuálně tam přijímají především pánské kalhoty, mikiny, tepláky, ponožky,

čepice, rukavice, spodní prádlo a zimní obuv. Rovněž pro ženy poptávají praktické mikiny, obuv, tepláky a kalhoty, nejlépe rifle. Odevzdat pro pomoc potřebným je ale možné také ložní povlečení, postelradla, ručníky, utěrky, záclony, závěsy, matrace, batohy, spacáky a deky. Výdej je každé úterý a čtvrtek od 13 do 17 hodin, za mírný příspěvek nebo na základě poukázky na bezplatný odběr oblečení vydané sociálním odborem magistrátu, Úřadem práce nebo sociální pracovníci některého ze středisek Oblastní charity Hradec Králové, případně dalšími neziskovými organizacemi, které pomáhají lidem v tíživé situaci.

Případné zájemce o ošacení ubezpečuje Simona Linhardtová z Domu Matky Terezy, která za provoz Sociálního šatníku odpovídá, že oblečení je v zachovalém stavu, nepoškozené, samozřejmě čisté. S jeho výběrem vždy pomáhá pověřený pracovník, volný přístup do skladu není možný. Sociální šatník oblečení běžně přijímá. Ostatní věci a dary pouze po předchozí domluvě a v omezené míře.

Potravinová banka

Zatímco se službami Sociálního šatníku má už Oblastní charita letité zkušenosti, systém získávání a distribuce potravin pro lidi v nouzi se úspěšně rozběhl teprve nedávno. **Projekt Potravinová banka Hradec Králové** vznikl ve spolupráci tří charit naší diecéze – královéhradecké, jičínské a královédvorské. Získává

◀ Komunitní setkání

◀ Domácí hospicová péče

přebytečné a darované potraviny, které prostřednictvím řady organizací putují k lidem v nouzi. Smyslem je pomoci jim poskytnutím prosté, ale důstojné stravy překlenout tíživé situace, v nichž se ocitli. Potravinová banka Hradec Králové, která je součástí České federace potravinových bank, působí pro celý Královéhradecký kraj od loňského roku.

Členství v síti České federace potravinových bank garantuje vymezení regionu působnosti místní potravinové banky, jednotný způsob distribuce potravinové pomoci i pevná pravidla pro řádné nakládání s potravinami. Trvanlivé potraviny jsou získávány darem zejména od obchodních řetězců, ale i maloobchodníků a výrobců. Významnou pomocí je tradiční Národní potravinová sbírka, díky které mohou potraviny darovat i jednotliví lidé. V řadě velkých obchodů se letos se usku-teční v sobotu 12. listopadu.

Darované potraviny banka distribuuje prostřednictvím organizací, které přímo pracují s lidmi v nouzi. Jsou to zejména organizace poskytující sociální služby, ale i obce. Ty na základě znalosti místních potřeb darují potraviny konkrétním rodinám s dětmi i jednotlivcům. Jde zpravidla o lidi bez domova, lidi bezprostředně ohrožené sociálním vyloučením, lidi žijící v sociálně vyloučených lokalitách nebo v momentální sociální nouzi, osoby v krizi, nebo třeba zařízení pro děti bez rodičů. Někde potraviny využívají i pro společné vaření. V roce 2015 Potravinová

banka Hradec Králové distribuovala přes 8200 kg potravin, letos bude objem přerozdělených potravin ještě vyšší.

Domácí hospicová péče

Poslední věci člověka jsou téma, o kterém se u nás pořád ještě mluví s ostychem. Průzkum společnosti STEM/MARK přitom ukázal, že odejít doma v kruhu svých blízkých je přání 76 % lidí. Stejnému procentu se toto přání nesplní. Důvodů je několik. Nevléčitelně nemocní pacienti ani jejich rodiny nemají potřebné informace o možnosti zemřít doma. Nemají informace o fungování týmu domácí hospicové péče, o jejich nasazení, odbornosti a celkovém pojetí péče. Mnozí mají úmrtí spojené pouze s pobytem v nemocnici či jiném zařízení, přesto dříve bývalo běžné dožít poslední dny se svými blízkými doma. Lidé mohou mít přirozené obavy. Nikdo není připravený na smrt, natož na odchod milovaného člověka. Strach mohou mít i z případných zdravotních komplikací, které s sebou blízkost smrti přináší.

Oblastní charita Hradec Králové poskytuje od dubna 2013 komplexní **domácí hospicovou péči** nevléčitelně nemocným lidem v Hradci Králové a blízkém okolí. Vloni bylo v její péči 137 lidí, kteří zemřeli důstojně v prostředí, které měli rádi, a s těmi, pro které žili. Zdravotní sestřičky z Domácí hospicové péče byly oporou rodinám. Na čas se staly součástí rodiny, jejího smutku, ale i šťastné úlevy,

když odchod jejich blízkého byl důstojný, bez bolestí a v klidu.

Domácí hospicová péče nabízí odbornou péči a 24hodinovou dostupnost péče sester a lékařů paliativní (bolest tišící) medicíny. Na základě požadavků rodiny zapojuje do péče sociální pracovníci, pomoc pečovatelek a pečovateli, psychoterapeutky, dobrovolníků a samozřejmě podporu duchovního. Jenom pro zajímavost. Domácí hospic loni spotřeboval 1792 injekčních stříkaček. Lékaři vykonali 315, zdravotní sestry 3863 návštěv. K rodinám pacientů tým naježdil bezmála 41 tisíc kilometrů. A teď počítejme. Při objednání služeb Domácí hospicové péče činí poplatky pro klienta 150 Kč na jeden den. To je ale jenom dvanáctina ze skutečně potřebné částky, kterou je na jeden den péče pro jednoho pacienta potřeba zajistit. Když se před časem díky štědrým dárcům podařilo sehnat finanční prostředky na dvě auta domácí hospicové péče, řekla vrchní sestra Bc. Viera Ivanovová, že i oni jsou teď součástí týmu, že i oni s nimi „jezdí“ a s nimi také pomáhají.

Klub Přátelé Domácí hospicové péče Oblastní charity Hradec Králové je založený na stejně jednoduché myšlence – pomozte a budete pomáhat s námi. Naším prostřednictvím budete součástí lidské, láskyplné poslední pomoci. Členové Klubu a jejich pravidelné příspěvky zajišťují snadnější financování domácí hospicové péče, o kterou je stále větší zájem.

Eva Zálešáková)

Příběh místo doslovu

Šest hodin života si dokážeme naplánovat, děláme to každý den. Pracovní program, rodina, zájmy ... Měla jsem možnost poznat nevléčitelně nemocného pacienta, který strávil po příchodu z nemocnice doma pouhých šest hodin. Než jsem vstoupila do jeho domu, vůbec mě neznal. Přesto mi věnoval svůj čas, aby mi vyprávěl o nejkrásnějších okamžicích svého života. S manželkou pak v oblíbeném rituálu vypil pár lžiček kávy, snědl kousek koláče a strávil krátký čas se svými vnoučaty. Jeho pes ležel u něho v posteli. Pacient byl klidný a působil vyrovnaně. Jeho zdravotní stav se ale rychle zhoršil a on zemřel. Jeho manželka mi pak vyprávěla, že předpokládala, že se o něj bude starat společně s Domácí hospicovou péčí Oblastní charity Hradec Králové déle, ale život to chtěl jinak. I když jen krátce, její milovaný muž prožil doma krásné chvíle, a také v klidu odešel.

„Cítím bolest ze ztráty manžela, ale také vděčnost za těch pár hodin, kdy jsme byli zase spolu doma,“ vzpomíná na její slova Viera Ivanovová. Existence hospicových služeb se stane přirozenou součástí povědomí lidí jako možnost důstojného konce života, taková je vize Domácí hospicové péče Hradec Králové.

Viděla jsem šťastné kamarády s rodiči a chtělo se mi brečet

Projekt Adopce na dálku, který zahájila Diecézní charita Hradec Králové spolu s indickými partnery v roce 2000, dává chudým dětem z Karnataky šanci na lepší budoucnost. Díky pomoci našich dárců získalo za uplynulých 16 let vzdělání již přes 5500 chlapců a dívek. Dnes jsou z nich učitelky, ošetřovatelky, elektrotechnici nebo účetní a někteří ještě pokračují ve studiu. Mnohým se splnil jejich životní sen. Jednou z nich je i dnes již třiaadvacetiletá **Mary z indické diecéze Bangalore**, jejíž příběh vám přinášíme.

Mary měla těžké dětství, o to víc si cení vzdělání

V raném dětství zažila Mary skutečnou bídu, hlad a ústrky. Její milovaná maminka vždy jen snila o tom, že dcera bude mít vzdělání. Letos dívka ukončila bakalářské studium účetnictví a je nesmírně vděčná za pomoc své „druhé mamince“ paní Stanislavě z Evropy.

Jsem moc ráda, že vám mohu vyprávět svůj příběh. Za vše, čeho jsem dnes dosáhla, vděčím své „druhé mamince“ paní Stanislavě a její rodině. Děkuji za podporu také Diecézní charitě Hradec Králové a pracovníkům projektu Adopce na dálku®.

Moje maminka Mercy je bohužel negramotná a vdávala se velmi brzy. Byla tenkrát moc mladá a nezkušená. Krátce po svatbě přivedla na svět mého bratra Vijaye a také mě Mary Annapurnu. Náš otec nikdy nechodil do práce a nechoval se k nám hezky. Denně jsme byli svědky domácího násilí. Táta nás vyháněl ven bez ohledu na počasí, do deště i do zimy.

Chodívali jsme do školy, kde se učilo v našem místním jazyce kannada. Byl to kus cesty, často jsme mívali hlad a neměli peníze na školné. Jednoho dne maminka

onemocněla a musela do nemocnice. Otec ji tehdy opustil a nás odvezl k prarodičům, kde jsme s bratrem byli na obtíž a zažili skutečnou bídu. Chtělo se mi vždycky brečet, když jsem na ulici potkala šťastné děti se svými rodiči. Bylo mi líto, že jsem se taky nenarodila do takové rodiny.

” Vzdělání je jediný poklad na světě, který nelze zničit.

Nakonec nám zůstala jen maminka, která začala po nemoci zase chodit do práce. Uklízela v domácnostech, abychom měli na jídlo. Přes mnohé obtíže nás přihlásila i do školy, ale v době zkoušek nám větší nou došly rupie a nebylo na školné.

S projektem Adopce na dálku® mi ale začal úplně nový život. Tehdy v šesté třídě si mě vybrala paní Stanislava. Měla jsem štěstí, protože v Bangalore jsou tisíce takových dětí. Z příspěvku jsme zaplatili školné. Mohla jsem složit závěrečnou zkoušku. Byla to ta největší pomoc pro mě i mou rodinu. Maminka vždycky jen snila o tom, že budu mít vzdělání, a teď se jí to splnilo. Dnes už studuji třetím rokem

(Mary děkuje svým dárcům za podporu ve studiu. Foto: archiv Adopce na dálku DCH HK

bakalářský obor účetnictví. Zbožňuji hudbu a tanec, zúčastnila jsem se i mnoha soutěží a vyhrála řadu cen. Hodně jsem se naučila i na dětských táborech.

Jednou bych chtěla také pomáhat dětem z chudých rodin, které nemohou chodit do školy. Vzdělání je jediný poklad na světě, který nelze zničit. S ním jde vše snadněji. Děkuji mnohokrát za podporu ve studiu.

Mary Annapurna, Bangalore – Karnataka)

Rozvojové projekty v zaostalých oblastech Indie

Program Adopce na dálku® doprovází také rozvojové projekty, které se zaměřují na podporu vzdělávání, výstavbu bydlení a zemědělských aktivit v zaostalých oblastech Indie. S pomocí našich dárců se už podařilo:

- postavit 109 a opravit 25 domků pro chudé v Belgaum (dlouhodobý projekt od roku 2003)
- dokončit a dovybavit Internátní školy pro dívky a pro chlapce v Manchhe (2012)
- zprovoznit školní autobus pro děti z chudé vesničky Mansapur (2012)
- postavit kostel sv. Josefa v Mansapuru v rámci sbírky Hledáme tisíc Josefů (2012)
- založit zdravotnický fond na pomoc nemocným dětem (2013)
- vybudovat zásobník na vodu v osadě Nirmal Nagar (2014)
- otevřít Průmyslové školící centrum pro dívky v Maramu (2014, ve spolupráci se Společností Dona Bosca)
- zahájit večerní vzdělávání dětí a kvalifikační kurzy pro nezaměstnané mladé lidi v Bangalore (2014)

Podporované děti v projektu Adopce na dálku v indické Karnatace. Foto: archiv Adopce na dálku DCH HK

Děkujeme všem dárcům za štědrost a solidaritu. Mnohé z těchto projektů byly podpořeny také z Tříkrálové sbírky.

Každé vzdělané dítě pomůže celé rodině a vesnici

- Stát Karnataka na jihu Indie, odkud pocházejí podporované děti v projektu Adopce na dálku®, trápí velká nezaměstnanost, negramotnost a chudoba.
- Na venkově se lidé žijí většinou jako námezdní dělníci v zemědělství a mají hluboko do kapsy.

- Děti často pomáhají na poli, místo toho aby chodily do školy.
- Školy, kde se indické děti učí, jsou často bez hygienického zařízení, někdy i bez lavic. Žáci jsou však velmi disciplinovaní a vzdělání si váží.
- Na řadě škol se platí školné. Učebnice a pomůcky nejsou zdarma a škola vyžaduje, aby dítě nosilo uniformu, která je poměrně drahá.

Dejte i vy šanci indickým školákům na lepší budoucnost!

Jana Karasová)

Jak se zapojit do Adopce na dálku

- Stačí si vybrat konkrétní indické dítě, buď u nás osobně v kanceláři, nebo na webu
- Zaplatit ročně minimální příspěvek 5000 Kč na náklady školní docházky dítěte

Použití příspěvku

- na uhrazení školného
- učebnice a školní pomůcky
- školní brašnu a uniformu
- cestovní výdaje
- stravu

Kdo může pomoci

Každý bez ohledu na věk – pomáhají jednotlivci, rodiny, školy, školní třídy, kolektivy zaměstnanců a další skupiny lidí z celé ČR

Kontakt s dítětem

- Podporované dítě je možné povzbudit ve studiu a potěšit ho napsáním dopisu v anglickém jazyce
- Každý rok dostanete vysvědčení dítěte a můžete sledovat jeho pokroky

Koordinátoři projektu v Indii kontrolují docházku podporovaných dětí, sledují jejich pokroky, poskytují jim doučování a pořádají pro ně prázdninové tábory.

Kontakt

Adopce na dálku® – Diecézní charita Hradec Králové, Velké náměstí 37, 500 01 Hradec Králové, tel.: 495 063 177 (135), e-mail: adopce@hk.caritas.cz. Více také na www.adopce.hk.caritas.cz a facebooku: [adopce.dchhk.cz](https://www.facebook.com/adopce.dchhk.cz).

Děkujeme všem dárcům, kteří přinášejí světlo a naději do života chudých dětí a rodin v indické Karnatace.

Týraná matka většinou mlčí, nechce ublížit dítěti

Zatímco Oblastní charita Hradec Králové si bude příští rok připomínat 25. výročí svého založení, **Intervenční centrum pro osoby ohrožené domácím násilím** vzniklo před deseti lety, k 1. 11. 2006. O domácím násilí hovoříme s jeho vedoucí, Mgr. Lenkou Hodkovou

S účinností od ledna 2007 začal platit Zákon na ochranu před domácím násilím č. 135 /2006 Sb. Na jeho základě vznikla povinnost zřídit ve všech krajích Intervenční centra. Krajský úřad Královéhradeckého kraje zřízením pověřil Oblastní charitu Hradec Králové, která se v té době už domácím násilím zabývala – např. ve střediscích Poradna pro lidi v tísní nebo Domově pro matky s dětmi. Mnohé jeho klientky byly oběťmi domácího násilí. Proto došlo k dohodě s tehdejší ředitelkou Anetou Maclovou, že královéhradecké Intervenční centrum vznikne právě pod Oblastní charitou.

Podobné zařízení bylo v té době „pole neorané“?

Ano, učili jsme se všichni. Nejen my z rodícího se Intervenčního centra, ale zejména Policie ČR, která je naším stěžejním partnerem. Vždycky byla a bude. V tom prvním roce, dodnes na to vzpomínám, jsme se často setkávali a učili jeden od druhého. My jsme školili řadové policisty v tom, co je domácí násilí, oni nás seznamovali s možnostmi, které při jeho řešení mají. Započala tak vzájemná propojenost a komunikace, společné zkušenosti, výměna informací. Je to tak vlastně doteď, ale na začátku naší spolupráce to bylo hodně důležité.

Ono se vlastně o domácím násilí do té doby moc nevědělo. Snad jenom Bílý kruh bezpečí se tím zabýval.

Mgr. Lenka Hodková

Přesně tak. Kontinuálně od 90. let. Právě on byl iniciátorem vzniku zmíněného zákona, který na vládní úrovni prosadila tehdejší prezidentka BKB Petra Vitoušová. To, že vstoupil od ledna 2007 v platnost, mnohé překvapilo. Veřejnost do určité míry zaskočilo, když vycházelo najevo, co se mnohdy za zavřenými dveřmi bytů odehrává.

Vzpomínám si, že v době přípravy zákona se uskutečnil velký průzkum společnosti STEM/MARK, z jehož výsledků vyšlo najevo, že každý šestý dotazovaný respondent měl přímou zkušenost s domácím násilím, a v 80% rodin zakalených domácím násilím vyrůstají děti. I to byl jeden z argumentů, který přispěl k rozhodnutí řešit problém komplexně. Byly posíleny kompetence Policie ČR. Ta dostala do ruky tzv. institut vykázní násilné osoby

ze společné domácnosti, při kterém musí násilná osoba opustit společnou domácnost na deset dnů. Policie má povinnost ihned o tomto kroku informovat příslušné Intervenční centrum, které bezprostředně nabízí oběti rychlou pomoc.

Vzpomínáte na první klientku vašeho centra?

Vzpomínám na jedny z prvních, které v naší péči zůstaly delší dobu. Nepřišly jenom na jednorázovou podporu a konzultaci, ale vracely se pro sociálně právní, právní a psychologickou pomoc před dalšími a dalšími kroky, které je čekaly. Jedna z těch žen byla ve středním věku, druhá seniorka. Obě chodily minimálně rok, než se jejich situace stabilizovala, ale oba ty příběhy měly dobrý konec. To byla velká zkušenost. Vidět, že dlouhodobá pomoc v řádu měsíců až roků vede k životní změně. Protože ono jde o velkou změnu. Oběti domácího násilí většinou musí dojít k nějakému rozchodu nebo rozvodu, musí zvládnout nově uspořádat vztahy s dětmi, které jsou velmi často součástí těchto příběhů. Musí dokázat uspořádat majetkoprávní poměry, to všechno trvá. Všechny tyto kroky jsou časově náročné, jsou závislé na práci soudů a ty, jak víme, jsou přetížené. My jsme se od začátku snažili provést ženy všemi změnami, které je na cestě za novým životem čekají. Motivací bylo vidět, že když se klientkám dlouhodobě věnujeme, začnou opravdu žít jinak. Zvednou hlavu, jsou svobodné, soběstačné, kompetentní. To byl jeden

z mých prvních pocitů, když jsem zjistila, že to má smysl.

Ale na to jsem přišla až tak ve druhém roce fungování Intervenčního centra, během toho prvního jsme se pořád učili. Taky jsme neuměli nabídnout právě tu dlouhodobou pomoc. Centra byla totiž původně zakládána s myšlenkou, že budou místem emergentní, rychlé a zejména krátkodobé pomoci. Že k nám přijde klientka, my zjistíme, co se děje, pomůžeme jí učinit operativní opatření k její ochraně, např. právní návrhy předběžných opatření k ochraně, poskytneme rychlou psychologickou pomoc, a ona odejde dál, do nějaké navazující instituce.

Brzy jsme ale zjistili, že situace na trhu sociálních služeb není růžová a my tyto klientky nemáme kam předávat. Že instituce, které by se jich ujaly, jsou třeba v krajském městě, ale ne v menších městech nebo v obcích. A protože jsme působili pro celý kraj, řekli jsme si, že je to na nás. Že musíme pracovat týmově a mezioborově a posílit tým právnickou a psychologickou, aby bylo možné dotáhnout jednotlivé případy až do konce.

?? Je to také hodně o důvěře, na dlouhou dobu vstupujete těm lidem a celým rodinám do toho nejintimnějšího života.

My se často dozvídáme věci, které nevědí ani nejbližší lidé z okolí té oběti. Jsme takoví důvěrníci, a důvěra se rodí velmi postupně, to není ze dne na den jako mávnutím kouzelného proutku. Ale když se to podaří a to pouto důvěry se podaří navázat, tak se s klientkami úplně jinak pracuje. Plná důvěra je podmínka. Bez ní nám některé věci neřeknou, připadají jim příliš intimní, soukromé. Ale my bez jejich znalosti nemůžeme účinně pomoci. Dokud nezaklapne oboustranná důvěra, není vyhráno.

?? Stane se, že vaše pomoc není přijatá?

Stane, ale je to čím dál méně. Více než osmdesát procent obětí domácího násilí s námi spolupracuje. Ano, jsou případy, že Policie ČR vykáže násilnou osobu, ale

oběť s tím nesouhlasí, nechce to, nevnímá to jako opatření, které je pro ni prospěšné a spolupráci s námi odmítne. Ale to je minimum případů. Většina přijme alespoň krátkodobou pomoc. To je rozdíl od doby, kdy jsme začínali. V prvních letech bylo těch odmítnutí daleko víc. Málokdo o nás věděl, veřejnost ještě moc neznala nový zákon, také o domácím násilí se k ní dostávaly první informace. Za těch deset let jsme úplně jinde.

?? Ono se změnilo i vnímání problému jako takového. I to asi hraje ve prospěch té důvěry.

Právě. A jsme i víc vidět. Nejen my, ale celá síť Intervenčních center, protože v každém kraji je minimálně jedno, ve větších i dvě. A svou roli sehrálo i několik osvětových kampaní pro širokou veřejnost, z těch posledních je hodně vidět kampaň MLČENÍ BOLÍ.

?? ... často se dozvídáme věci, které nevědí ani nejbližší z okolí oběti.

České celebrity propůjčily své tváře pro naši kampaň, ve které upozorňujeme, že je důležité se svým problémem vyjít ven, vyhledat odborníky a začít problém kousek po kousku řešit. Proto vedeme oběti k tomu, aby o svém problému hovořily, aby se svěřily, třeba telefonicky, anonymně, ten práh pořád snižujeme. Můžeme za nimi i přijet, pokud jsou ve špatné finanční, sociální nebo zdravotní situaci.

?? Změnily se za těch deset let formy domácího násilí?

Ne ty fyzické. Hodně se ale v rámci ekonomického násilí zvýraznila problematika zadluženosti, tu jsme v roce 2007 neznali. V současné době, kdy půjčky a úvěry jsou jedním z fenoménů doby, k nám často přicházejí klientky, které jsou předlužené, mají za sebou exekuci a insolvenční řízení. Když žijí v manželském vztahu, je tam řada právních souvislostí. Jsou na ně třeba vedeny úvěry, o kterých

nemají ani ponětí. Novou formou se stalo násilí na sociálních sítích.

?? Oběť v očích veřejnosti je především žena.

Není to vždycky, ale je pravda, že 98 procent obětí jsou ženy a v pouhých dvou procentech přicházejí muži. Ne že by nebyli oběti, ale mnohem více se stydí, když se jim něco takového stane. A navštívit instituci, kde s největší pravděpodobností jako sociální pracovník bude žena, je pro ně o důvod více pomoc nevyhledat.

Vysoká míra studu je typická také pro seniory, na kterých domácí násilí páchají vlastní děti nebo vnoučata. Hlavně u matek násilných osob to bývá hodně komplikované. Pokud jde o otce, tam máme zkušenost, že i starý táta si je schopen pro pomoc přijít, svěřit se. Ale maminky nechtějí ublížit vlastnímu dítěti. Máme za těch deset let pár povedených případů, kde se to dotáhlo do konce, a senioři se zbavili dospělého syna, který pije nebo hraje na automatech, finančně staré rodiče vydírá, nebo se na nich dopouští psychického i fyzického násilí. V pár případech se nám podařilo dostat ho ze společné domácnosti trvale, ale není jich mnoho.

?? K deseti letům existence Intervenčního centra pro osoby ohrožené domácím násilím si dáváte dárek v podobě výroční konference. Budete bilancovat, ohlížet se, budete také plánovat?

Konference s názvem Cestou spolupráce ke změně připomene vývoj Intervenčního centra a bude se věnovat spolupráci všech institucí zapojených do řešení problematiky domácího násilí. Pokud jde o budoucnost, rádi bychom se věnovali péči o děti, které jsou zasažené domácím násilím jako svědci. Naším cílem je v dohledné době zaměstnat dětského terapeuta, zaměřeného na domácí násilí. A náš druhý cíl je, velmi výhledově, práce s celým rodinným systémem. Na to je samozřejmě potřeba další odbornosti a další lidi, to je zatím opravdu spíše vize. Ale konference je realita. 1. 11. 2016 v Muzeu východních Čech v Hradci Králové.

Eva Zálešáková)

Lidský život s sebou nese velká úskalí

Jako biskupský vikář pro diakonii a dlouholetý prezident Diecézní katolické charity Hradec Králové stál **Mons. Josef Suchár** u zrodu mnoha charitních center. Zasloužil se o obnovu a oživení mariánského poutního místa v Neratově u Bartošovic v Orlických horách, kde působí jako duchovní správce. Jeho život je neodmyslitelně spjatý s aktivní pomocí lidem v nouzi a na okraji společnosti.

77 Proč jste svou kněžskou službu zasvětil právě diakonii a Charitě?

S diakonií je z mého pohledu kněžství spojeno přirozeně. Kněz je služebník a pomáhá těm, kteří ho potřebují na své cestě hledání Boha. Tyto cesty jsou někdy klikaté, a tak aby člověk po ní mohl jít a dokázal vnímat směr, musíte ho občas podepřít, jindy mu zase dát najist, půjčit boty nebo cestu upravit. A Charita jako taková má dvě roviny. Jednak „caritas“ jako dobročinnost, která má spoustu forem. A pak Charita s velkým „Ch“ jako organizace, kterou otec biskup založil proto, aby církve jako společenství lidí, kteří uvěřili Bohu, konala skutky milosrdenství a lásky. A mě pověřil, dal mi tu šanci a privilegium v ní pracovat.

77 Jaké podoby charity dnes a denně zažíváte?

Charita je výrazem sounáležitosti člověka s člověkem a živý obraz Boha mezi námi, jak to stojí v oné památné větě apoštola Jana, kterou nám připomíná i papež Benedikt ve své encyklice „Deus caritas est“ (Bůh je láska). Skutečnost, že laskavý Bůh skrze člověka, kterého stvořil jako svůj obraz, nějakým způsobem působí. Takových projevů je mnoho. Jsem šťastný, že mohu v Neratově spolupracovat s lidmi v našem sdružení a setkávat se i s jinými organizacemi a jednotlivci,

kterí se pouští do té nelehké činnosti, nezištné pomoci těm, kdo vám to nebudou tolik vracet.

Pak mám tu čest být prezidentem Diecézní charity v Hradci Králové. Mohu spolupracovat s lidmi, kteří mají charitu jako poslání. Pomáhám jim ukazovat cestu či dotvářet služby. Mohu se s nimi společně radovat, že se něco povedlo, a být s nimi, když se otevírá nějaké zařízení. Někdy nám to ale stěžují různé předpisy, a tak spolu pak hledáme řešení. Poskytování sociálních služeb také něco stojí a zaměstnancům jsme povinni vyplatit mzdu, proto musíme neustále shánět finanční prostředky na jejich zajištění a klientům radíme, jak si požádat o sociální příspěvky na péči.

Je to krásné, být a pracovat s lidmi, kteří chtějí pomáhat druhým a dělají to dobře.

77 A když porovnáte začátky po sametové revoluci a současnost?

Tenkrát to bylo spojeno s bláznivým nadšením a s nadějí, kterou přinesla sametová revoluce, že bude líp a můžeme dělat to, o čem jsme jen snili. To, co bylo jenom pod pokličkou, protože stát církvi dovolil pouze liturgii a diakonii i charitu potlačoval. A proto i ten výbuch nadšení, kdy se do toho pustili lidé, kteří to cítili ve svém srdci. Postupně se vše profesionalizovalo,

Mons. Josef Suchár

Po sametové revoluci spoluzakládal dobročinné Sdružení Neratov, které dnes pomáhá už desítkám lidí s hendikepem. Jeho stopy najdete i v zahraničí. V chudé indické vesnici Mansapur, kde mají jeho přičiněním nový kostel, se podílí také na výstavbě školy pro děti. Loni byl Mons. Josef Suchár oceněn Stříbrnou pamětní medailí Senátu u příležitosti Dne české státnosti a tento rok uplynulo třicet let od jeho tajného vysvěcení.

Charita se rozrostla, měnila se pravidla a standardy. A my se dnes snažíme, aby Charita byla nadále milosrdným Samaritánem, který nezištně pomáhá potřebným. Je to taková nikdy nekončící, ale nádherná práce. Ukazování a objevování Boží přítomnosti v životě lidí i v práci Charity.

77 Jakou vidíte úlohu Charity v církvi?

Život církve stojí na třech hlavních sloupech – evangeliu, liturgii a diakonii. Je to naprosto jednoznačný základní princip. Poznal-li jsem Boha, který je někým, kdo mě miluje, tak potom na to musím nějak odpovědět. V evangeliu se o to chci podělit s ostatními. V liturgii mu děkuji a vytvářím rituály na to, abych mu řekl, že ho mám rád a chci se s ním setkat. A diakonie je přirozený prvek toho, že chci dělat to, co je milé v jeho očích, protože na tom ten vztah funguje.

Kdysi dávno nám komunisté sebrali jak školy, nemocnice, sirotčince, sociální ústavy nebo domovy důchodců, kterými jako přirozeným prvkem církev žila. Nechali nám pouze kostely a obávám se, že si na to většina lidí zvykla, že se víra žije jen tam. A těžko se to zase vrací zpátky, protože některé školy nebo i Charita, se často berou jako nadstavba a ne jako přirozená součást. Jenže jinak to nebude fungovat, bude to jako bez ruky a bez nohy. Podle mne to nutně patří do života církve a byl bych moc rád, aby to mohlo být vidět a lidé si to čím dál víc uvědomovali.

Myslím si, že pro společnost je Charita jazyk církve, kterému rozumí, protože se ho bytostně dotýká, a na který dokáží i odpovědět. Když vám někdo pomůže v nouzi, tak ho neberete jako nepřítele. A nehraje roli, zda je věřící nebo nevěřící. Protože tam je právě onen milosrdný Samaritán, který se neptá, jestli jste si to zavinil sám nebo jakého jste náboženství. Prostě potřebujete pomoc, a tak jsme tady od toho, abychom se o vás postarali a udělali vše, co je v našich možnostech, stejně jako on.

77 Co pomáhá zahojit lidskou bolest a utrpení, se kterým se v Charitě často setkáváte?

Odborné postupy v oblasti zdravotních a sociálních služeb, které naši pracovníci poskytují, jsou jasně definované a samozřejmostí. Ale v Charitě se snažíme, aby v dané službě byla přítomná i ona účast člověka. Aby například naše sestřičky a pečovatelky byly pro nemocné také jejich bližní, stejně jako v příběhu milosrdného Samaritána. Tedy někým, kdo je tady s vámi a pomáhá vám nést váš úděl, kdo se vás dotkne a vyslechne vás. Někým, kdo je ochotný se sehnout, aby vás mohl podepřít, a stane se tak trochu vaší součástí. To pomáhá nejvíc. To je onen Boží uzdravující duch, který se tím vším prolíná, a nemocný pak cítí, že na to není sám. Myslím, že to je něco, co v dnešním přetechizovaném světě lidé strašně moc potřebují.

77 Když vám někdo pomůže v nouzi, tak ho neberete jako nepřítele. A nehraje roli, zda je věřící nebo nevěřící.

77 Kde vidíte v současné době největší potřebu pomoci?

Všude, kam se člověk podívá, je zapotřebí pomáhat. Protože lidský život s sebou nese velká úskalí a každého z nás bolí něco jiného. Nedokážu říct, jestli třeba nejdřív hospice nebo preventivní programy pro drogově závislé. Snažím se pomoci právě tam, kam mě Bůh pošle, ať je to u nás nebo v zahraničí. Je také důležité propojování neziskovek, státního sektoru a všech společností, které jsou ochotné pomáhat člověku v nouzi. Každý je na něco specialista a můžeme se doplňovat nebo zastupovat, aby byla služba stále zajištěná a lidé se měli na koho s důvěrou obrátit.

77 Oslovuje myšlenka nezištné služby nemocným a potřebným i mladé lidi?

Z mé zkušenosti ano a hodně. Jen to potřebují víc zakusit a objevit. Je také potřeba, aby jim to předávali lidé s velkým nadšením, kteří tím opravdu žijí. Jen

teorie a odborné znalosti nestačí. A také není všechno hned, jak si někdy mladí myslí. Proto je u nás možnost stáží nebo dobrovolnictví, aby objevovali ten nový svět, nacházeli tam přátelství a poznali i život lidí s hendikepem. Člověk si pak uvědomí, že může být také krásný. Je jiná, pomalejší, ale není špatná. Pokud v organizaci působí Boží duch, tak ten oslovuje, a člověku dává pocit plnosti, zadostiučinění a sounáležitosti, že to stojí za to.

77 Jak se může aktivně zapojit obyčejný člověk?

Možností je široká škála. Od podporování organizace, jejíž činnost vás oslovuje, přes aktivní účast na dobrovolnických akcích, až po modlitbu, která je nedílnou součástí. Velký význam má také dobré slovo, aby neuhasínal onen plamen nadšení. Protože pokud chceme být církví nebo Charitou, tak to bez Boha nejde. Boží milost musí proudit do rukou těch, kteří pomáhají, aby mohli z tohoto zdroje čerpat sílu.

Důležitá je i tolerance, vstřícnost a propojení s farností nebo se společností, kteří uvěřili v Boha. Charita je také místem, kde se střetávají dva světy, svět lidí víry a těch, kteří ho objevují třeba právě v této činnosti. Bůh vidí do srdce, a tak každý, kdo je s námi ochotný pracovat na díle lásky, není nevěřící. Je věřící, ale jen jinak.

Pomáhá i Tříkrálová sbírka. Je to nádherný počín, který s sebou nese právě onu radostnou zvěst z toho „můžeš pomáhat“. Že i v poselství, které nesou tři králové, k člověku přichází spása světa. Když nezavře oči před tím, že kolem jsou lidé, kteří potřebují pomoc. Symbolický dar, který dává do kasičky, je jako ten malý chlapec, který dával Ježíši v podobě ryby a chléb. Ježíš to vzal, proměnil a nasýtil s tím mnohé zástupy. Pomohl v té chvíli nouze a hladu, který tam byl. To je tříkrálovka. Myslím si, že je to jedna z nejkrásnějších a velkolepých akcí, které církev na našem území dělá, i s tím folklorem a nostalgií.

Jana Karasová)

Když si ekonom neví rady, listuje i církevními dějinami

Je Církev bohatá nebo není? Co dělá s majetkem, který v restitucích získala zpět? Kolik lidí zaměstnává? Kdo rozhoduje? Je dobrý hospodář, nepřijde o majetek, když nejsou kněží ekonomicky vzdělaní? Má česká Církev společnou strategii v hospodaření pro budoucí generace věřících? Tak toto jsou velmi časté dotazy, se kterými se lidé obrací nejen na kněze ve farnostech. Oslovili jsme tedy člověka nejpovolanějšího, **Ing. Mgr. Pavla Rathouského**, diecézního ekonoma, jehož denním chlebem vezdejší je i ekonomie Královéhradecké diecéze.

77 Královéhradecká diecéze je velmi rozlehlá. Jak může jeden člověk veškerou ekonomiku obsáhnout?

Především - nejsem na to sám, mám spoustu spolupracovníků na všech úrovních, přes vikariátní účetní až po pracovníky na Biskupství. Diecézní ekonom nemá za úkol dělat všechno sám. Jeho úkolem je soustředit se na zásadní věci strategického charakteru v chodu ekonomiky diecéze. Kromě toho nestavíme na zelené louce – moji předchůdci udělali mnoho správných rozhodnutí, na které se dá navázat a pokračovat v dalším rozvoji.

77 Můžete přiblížit činnost vašeho odboru?

Velmi důležitá je spolupráce s kněžími i pastoračními asistenty přímo ve farnostech, kteří zpracovávají prvotní účetní doklady. Vlastní podvojný účetnictví farností zajišťují vikariátní účetní v jednotlivých vikariátech, jejichž výstupy jsou základním požadavkem v celém systému účetnictví. Mám radost z toho, že nám tato praxe dobře funguje a patříme mezi diecéze, kde je statut vikariátních účetních zřízen. Mít na úrovni

vikariátů profesionální zpracovatele podvojného účetnictví bylo před lety důležitým a správným rozhodnutím. Dalším článkem je poté vlastní ekonomický odbor Biskupství. Zde se zajišťuje účetnictví výnosů a nákladů Biskupství spolu se všemi navazujícími činnostmi (platební styk, daňová přiznání, účetnictví majetku, fakturace, pokladna). Součástí odboru je i mzdová účtárna zabezpečující veškerou agendu mezd čtyř stovek zaměstnanců biskupství včetně navazujících povinností vůči pojišťovnám. V současné době je stěžejní problematikou i personální agenda vztahující se ke všem zaměstnancům včetně jejich dalšího vzdělávání, zajišťování výběrových řízení při přijímání nových pracovníků, servis v oblasti dodržování zákonů v oblasti bezpečnosti práce a požární ochrany. Další oddělení našeho odboru je v úzkém kontaktu s vikariátními účetními a pomáhá řešit různé ekonomické i související záležitosti farností v oblasti financování, rozpočtu, účetnictví, inventarizace, právního a daňového servisu. Na důležitosti a významu nabývá malé investiční oddělení, které zajišťuje základní podklady a související agendu při nákupu nového majetku včetně jeho dalšího využití. Opomenout

nesmím ani problematiku dotací (národních i evropských) – kolegyně na tomto úseku zpracovává podklady a žádosti pro Biskupství a zabezpečuje rovněž metodickou a koordinační činnost v oblasti dotací pro diecézi. Na odboru se zajišťují i další agendy jako je sestavování rozpočtu, agenda pojištění a pojistných smluv, výběr na dodavatele energií pro subjekty diecéze. Jednotlivá oddělení velmi úzce spolupracují s pracovníky ostatních odborů Biskupství, v oblasti investic a dotací probíhá velmi úzká spolupráce především s kolegy Odboru správy majetku.

77 Vaším osobním úkolem, úkolem diecézního ekonoma je tedy?

Nesu odpovědnost za práci všech výše zmíněných úseků a řeším problémy, které v nich nastanou. Dále plním úkoly, kterými mně pověřil sídelní biskup, zajišťuji podklady pro vedení diecéze a pro jednání diecézních grémií, což je především Ekonomická rada diecéze, Sbor konzultorů a Kněžská rada. Podle potřeby se účastním i jejich jednání při strategických rozhodnutích v ekonomické a majetkové oblasti. Velmi často řeším ekonomické a rozpočtové záležitosti s představiteli

farností a dalšími diecézními církevními subjekty – Charitou, církevními školami, společnostmi založenými Biskupstvím. A samozřejmě často komunikují i s ekonomikou České biskupské konference a diecézními ekonomy ostatních diecézí, kteří spolu konzultují řešení některých úkolů. Časově významnou je i osobní, telefonická a elektronická komunikace s kýmkoli, kdo se obrátí na náš odbor v jakékoli záležitosti včetně zpracování odpovědí pro tiskové oddělení Biskupství.

Ovšem mým hlavním úkolem je – zjednodušeně řečeno – zabezpečit pro diecézi dostatek financí pro její chod a rozvoj. A to nejen v nejbližších letech, ale také s výhledem úspěšného hospodaření za dvacet či padesát let.

Co je prvořadým úkolem ekonomického odboru nyní, po restitucích?

Principem restitučního zákona je částečné navrácení původního majetku církevních právnických osob těmto subjektům. Za majetek, který již nelze vrátit, dostávají církve finanční náhradu (z toho plyne rovněž charakter finanční náhrady – je to majetek v penězích, který není určen ke spotřebě a k utracení v provozu – je to součást majetkové základny, z které bude církev žít v budoucnu). Součástí těchto změn je rovněž postupné snižování a následně ukončení státních příspěvků na činnost Církve.

Prvořadým úkolem je tedy zajistit funkční systém ekonomických a majetkových vztahů, který pomocí finančních výnosů z majetkové základny diecéze a ostatních majetkových i finančních investic postupně nahradí končící příspěvky státu.

Vytvoření tohoto systému zahrnuje mnoho dílčích úkolů. V současné době ještě stále probíhá přebírání majetku původními vlastníky, což jsou především farnosti, Kapitula a Biskupství. Je s tím spojeno mnoho administrativních úkolů, které zajišťuje Odbor správy majetku. Nemale úsilí vyžaduje i převzetí majetkových práv v souvislosti s přesměrováním výnosů na nové vlastníky, jednání s dosavadními uživateli o výši pachtovného nebo

jednání s uživateli novými. Tyto činnosti jsou zajišťovány širokým spektrem pracovníků několika odborů včetně spolupráce s vikariátními účetními, vikariátními stavebními technikami i farnostmi.

Z dalších stěžejních úkolů, které nás po restitucích čekají, bych chtěl jmenovat ještě alespoň dva, které řešíme společně s Odborem správy majetku – konsolidaci pozemků do větších celků a kategorizaci majetku. Naše diecéze získala v rámci restitucí především zemědělské a lesní pozemky, které mají většinou malou rozlohu a nacházejí se na území celé diecéze. Pro snadnější plánování i jejich optimální využití by bylo dobré pomocí cíleného nákupu dalšího majetku nebo pomocí směn vytvářet větší majetkové celky. Ovšem to je práce na mnoho let. Naším záměrem je také kategorizace kostelů a farních budov podle významu a důležitosti v pastorační církve. Dobře provedená kategorizace je nutná pro správné cílení finančních prostředků určených na opravy diecézních nemovitostí.

Leží mně na srdci také informovanost Církve i společnosti o nových aspektech budoucího hospodaření Církve. Vedle informací dovnitř Církve, které probíhají v základní podobě pomocí informovanosti diecézních grémíí, vikářů a informací pro kněze v diecézním periodiku Acta Curiae, bude již v tomto roce kladen větší důraz na informování věřících. Samozřejmě, že není možné zveřejňovat všechny informace – některé mají strategický význam v obchodních rozhodnutích Církve.

77 Jak hodně zkomplikuje hospodaření v příštích letech fakt, že byly vzaty zpět žaloby na kraje?

Každý majetek, který může diecézi přinášet výnosy, je důležitý. Na druhou stranu – Církev nežije ve vzduchoprázdnu a dobré vztahy a spolupráce s veřejnou správou byly vždy důležitou součástí působení církve. Čistě ekonomický pohled na tuto záležitost je pouze jeden z pohledů.

77 Dalo by se říci, že lze fungování diecéze po stránce financí a správy majetku přirovnat k velké firmě?

Základním posláním Církve je přinášet lidem Boží slovo. Ekonomika diecéze musí vytvářet k tomuto poslání podmínky. V hospodářské činnosti Církve je nutné respektovat všechny ekonomické zákonitosti a vztahy, zákony a normy, včetně nutnosti vytvářet zisk. Zisk má ovšem sloužit pro výše zmíněné hlavní poslání Církve a další hospodářský rozvoj diecéze. Takže ano – Církev se po stránce financí a správy majetku musí chovat odpovědně jako velká firma, která při respektování morálních zásad podnikání v ekonomickém prostředí uspěje.

Ještě dodám, že diecézi tvoří na viditelné úrovni mnoho právních subjektů se svými rozpočty, majetkem, náklady i výnosy. Každý z těchto subjektů má jinou majetkovou základnu a jiné ekonomické možnosti. Proto je v diecézi důležité slovo „solidarita“ jedněch s druhými, potřeba alespoň částečné centralizace nejnужnější části výnosů za účelem ekonomické stability diecéze jako celku.

77 Bojíte se ekonomické budoucnosti diecéze, až bude odkázána jen sama na sebe?

Nebojím, ačkoliv vím, že zajistit budoucí hospodářskou soběstačnost diecéze bude náročné. Přesto si myslím, že odpovědným přístupem toho lze dosáhnout. Odpovědnost je v tomto směru hodně důležitá! Všechna zásadní rozhodnutí musí být provedena s pohledem na vzdálenější časový horizont tak, aby bylo hospodaření dlouhodobě udržitelné. Kromě toho – o důležitých záležitostech nikdy nerozhoduje jediný člověk. O věcech strategického významu rozhodují grémia po vzájemných konzultacích více odpovědných lidí.

Církev je věčná a pevně věřím, že v mnoha modlitbách věřících za naši diecézi je rovněž obsažena prosba za moudré vedení i v ekonomických záležitostech.

77 Jak a v čem vás ovlivňuje duchovní poslání diecéze?

Jako praktikující katolík ze společenství Církve čerpám mnoho síly k úkolům,

Jaké jsou noční můry diecézních ekonomů?

„Myslím si, že ekonom má obavy především z vlivů, které nemůže sám ovlivnit. Nepředvídatelná změna zákonů nebo nejednoznačné výklady daňových povinností takovými případy mohou být. Stěžejní záležitostí bude ale také pochopení lidí nové situace církve v budoucích letech v oblasti hospodaření a s tím související změna chápání v oblasti ekonomiky a nakládání s církevním majetkem. Což je ovšem proces na dlouhé roky. V současné době se také velice dobře musí rozlišovat úmysly a schopnosti mnoha lidí i firem, které usilují o spolupráci s Církví – v reálném světě lze narazit na ty poctivé i na ty druhé.“

Ing. Mgr. Pavel Rathouský

které musím řešit, svátostný život pomáhá člověku ke správnému rozhodování. A naopak – poslání pracovat pro Církev by tedy mělo být velkou motivací a přídáním hodnotou v pracovním úsilí věřícího člověka. Alespoň u sebe to tak vidím.

Kromě toho – na první pohled se může zdát, že ekonomika s duchovním životem a dějinami církve nesouvisí, ale opak je pravdou. Přestože sama ekonomie jako samostatná věda vznikla až v 18. století, zásady ekonomických vztahů mezi lidmi a jejich hospodářských systémů nacházíme už ve Starém Zákoně nebo ve spisech Svatého Tomáše Akvinského. Mnohé encykliky papežů posledních desetiletí se tématu hospodářství a ekonomiky věnují také. Takže i vlastní dějiny Církve a její dokumenty mohou být pro ekonoma inspirací a vodítkem. Mělo by to být vodítko důležité, protože ekonomicky obstát v realitě dnešního světa při vědomí jasných morálních zásad je náročný úkol.

Pavel J. Sršeň

Orel vytrvá, i když se unaví

Jak říká svatý otec Pio, tajemství je třeba respektovat. Narodil jsem se rodičům, kteří nemají vztah k Ježíši Kristu a Církvi. Studoval jsem zedničinu, obchod a chvíli kuchařinu. Člověk má na tomto světě svůj jedinečný úkol, který se snaží odkrýt, a pak naplno žít.

Moje babička říkává, že každý z nás má úkol, práci, kterou tu musíme udělat, než se odebereme do nebe. Každému z nás Pán dává krásný a vznešený úkol, menší či větší. Snažím se proto tento úkol rozeznat a naplnit. Ptám se, co tu vlastně na tomto světě dělám – ve své originalitě i své nevýjimečnosti.

Člověk míní, Pán Bůh mění a v mém životě se toto již naplnilo mnohokrát. Přesto, pokud bych si mohl troufnout tvrdit, co

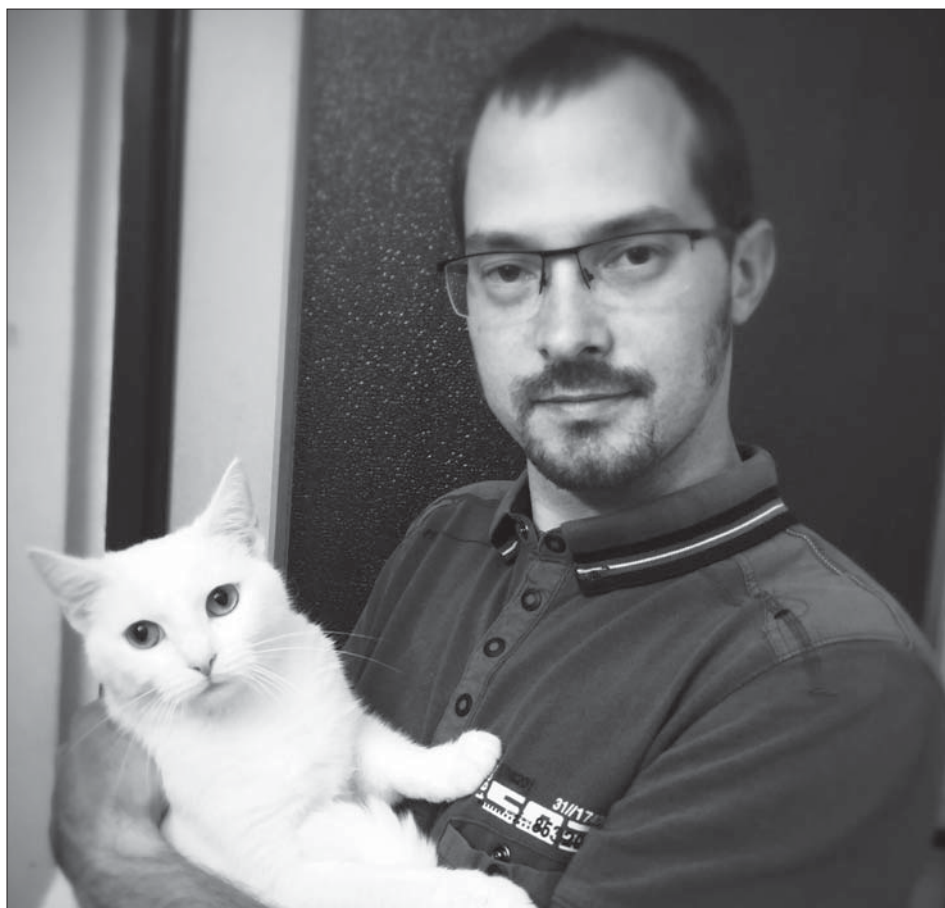
jsem rozeznal v pravdě, jsem přesvědčený, že mě Pán volá ke službě v jeho Církvi, tedy ke službě věřícím a hledajícím. Ježíš Kristus je krásný, obdivuhodný a Církev, kterou si napříč dějinami stále shromažďuje, mě fascinuje. Proto jsem se vydal za voláním a za povoláním.

Mám živou zkušenost, když si vás Pán použije jako jednoho z mnoha na cestě za poznáním Ježíše Krista, svého Spasitele. Je to krásné! Přál bych si být

kamínkem v mozaice příběhu o touze hledajících a vyhlížejících Ježíše Krista. Naslouchat vyprávění, jak někdo našel Krista, či byl ztracen a Kristem opět nalezen, je to nejkrásnější, co se může stát. A když se dozvíte, že Pán použil vaše slova či skutek v příběhu dotyčného – vaše srdce zaplesá. Rád bych dělal běžné věci, plnil svoje povinnosti, co nejméně pohoršoval, radoval se s radujícími, plakal s plakajícími, hledal s hledajícími. A snad si Pán z toho něco

 V kuchařském

(S jáhnem Janem Lukešem (všechny fotografie archiv autora)

použije. Protože, řekne se to lehce, jen realizace pokulhává.

Poustevníci a spiritualita pouště

Inspiruje mě mnoho svatých a svědků víry. Především můj patron svatý otec Pio a svatý Metoděj. Velmi rád se přátelím se světcem „neklidného srdce“ svatým Augustýnem, ale nejvíce jsou mi blízcí různí poustevníci a spiritualita pouště. Je pro mě velmi poučné číst si Apofthegmata a dovědět se, co člověku zbyde z víry, když odejde do pustiny. Kolem sebe máme pustiny dost. Stačí zapomenout na Pána Boha v denních starostech a jsem v ní. Ale pak lze slyšet, jak si mě Pán volá zpět k sobě. Je to hlas tichý, listím šumící a neúnavně člověka k lásce volající. Je to něžná modlitba, rozhovor, kdy Pán oslovuje. Když ale tyto krásné momenty nejsou, rád zpívám breviář, který mě drží v období neútechy.

Rád sleduji dokumentární filmy, poslechnu si jazz či chilli out, vyjedu si na kole,

čtu, píšu a rád studuji. Občas zkouším něco uvařit, pohladím kočku, popovídám s lidmi a zazpívám si. Radost mi dělá, když pomůžu otci Vladimírovi u oltáře, nebo i s tím, co je třeba ve farnosti. Stále si chci rozšiřovat obzory a tak se zajímám o různé oblasti.

” Každý z nás má úkol, práci, kterou tu musíme udělat, než se odebereme do nebe.

Baví mě život

Inspiruje mě mezináboženský dialog. Dlouhodobě mě zajímá u mladých lidí fáze dvoření (flirtování), neboť je to čas, kdy zakoušejí lásku i radu a to se odráží do jejich vztahu s Bohem a zároveň je to čas, kdy vzniká rodina! Mám rád teologii a především tematiku tajemství svátostí a Církve, neboť dnes není problém vysvětlit, zda Bůh je či není, ale spíše, co

je Církev, k čemu je a proč by lidi měli v neděli vstávat a jít poslouchat faráře. Mám rád výzvy, ale i čas klidu u dobré kávy.

Během studia starých jazyků jsem si oblíbil tento citát: „*Ale ti, kdo skládají naději v Hospodina, nabývají nové síly; vznášejí se jak orlové, běží bez únavy, jdou bez umdlení.*“ Není to tak, že by se orel nikdy neunavil, ale spíše stále pokračuje ve svém pachtění. Rád bych poprosil o modlitbu. Čeká mě poslední ročník studia a blížím se k životnímu předělu. Jsem jedináček a cesta k povolání je tak náročnější. Dávám sebe samého, bez vidiny potomků v rodině, ale s pohledem upřeným k nebi a s nadějí ve vzkříšení. Dávám se nejen do náruče Ježíše Krista, ale také do rukou představených.

Tímto děkuji všem dobrodincům, kteří mi pomohli na cestě za povoláním. Bez nich bych daleko nedošel. Děkuji i mé rodině a přátelům za podporu a zájem, za jejich oběti.

Miroslav Metoděj Orel)

Spiritualita Karmelu v královéhradecké diecézi

Už víc než patnáct let se jednou za dva měsíce setkávají v sobotu dopoledne v kapli Nového Adalbertina terciáři (členové tzv. třetího řádu) **Řádu bratří Panny Marie Karmelské** a další sympatizanti spirituality Karmelu.

Duchovní tradice Karmelu představuje bohatou zásobárnu inspirace pro život s Bohem. Biblickými vzory karmelitánů jsou Panna Maria (uctívaná později s oblibou prostřednictvím škapulíře) a prorok Eliáš. Ve spojení s nimi usilují karmelitáni (řeholníci i terciáři), jak to předpisuje řehole, „žít v poslušnosti vůči Ježíši Kristu a věrně mu sloužit s čistým srdcem a dobrým svědomím“. Historie řádu pobízí k citlivosti pro význam samoty i společenství na duchovní cestě. Mnoho se lze učit od světců, které Bůh Karmelu daroval: Terezie od Ježíše, Jana

Hrob tajné karmelitky Hedviky Drašnarové v Rychnově nad Kněžnou. Do řádu vstoupila v období totality, ale dříve než mohla po politickém převratu v roce 1989 začít žít v klášteře, vážně onemocněla a zemřela.

Foto z obřadu skládání terciářského slibu při pouti společenství do Rychnova nad Kněžnou.

od Kříže, Marie Magdaleny de'Pazzi, Terezy z Lisieux, Alžběty od Trojice a od dalších. Nabyli velké zkušenosti v modlitbě a zachytili ji v důležitých spisech.

Obsah setkání tvoří vždy společná mše svatá, po ní přednáška o nějakém tématu z oblasti duchovního života, následná diskuse a na závěr modlitba. Program

vede karmelitán P. Gorazd Cetkovský, který přijíždí z kláštera v Kostelním Vydrh. Termíny setkání si lze vyhledat na www.karmel.cz v rubrice: Třetí řád – Místa setkávání. Letos na podzim budou setkání 22.10. a 10.12. Srdečně zveme všechny, které duchovní cesta Karmelu oslovuje.

P. Gorazd Cetkovský OCarm)

Královéhradecká diecéze odeslala dar pro Ukrajinu

Sbírka na pomoc lidem zasaženým ukrajinským konfliktem má již své adresáty. Věřící z královéhradecké diecéze v rámci charitativní sbírky darovali lidem na Ukrajině částku 1 003 685 Kč. Peníze již byly odeslány, aby pomohly napravit škody způsobené spory mezi Ruskem a Ukrajinou. Všem dárcům děkujeme za projev lidské soudržnosti.

Proskomidie v byzantské liturgii

Název první části liturgie pochází z řeckého slova: „proskomidzo“, znamená obětujem, přinášíme, připravujeme. Je to obřad přípravy darů chleba a vína ke Svaté liturgii.

Před veřejnou bohoslužbou se uskutečňuje tato příprava obětních darů. Tato příprava darů má svůj počátek v dobách apoštolských. Křesťané přinášeli k apoštolům pokrmy, které oni pomocí diakonů používali k dennímu podělování vdov a sirotků. Diakoni po přinesení darů věřícími vybrali, co bylo vhodné k eucharistické liturgii a ostatní použili na podělování chudých. Jedná se o počátek obřadu žehnání pokrmů. Postupně času obřad proskomidie se vyvíjel a dostával i symbolický význam.

Proskomidie je vyjádření skrytého života Ježíše Krista od jeho narození až po jeho veřejné vystoupení.

Proskomidie má svůj stanovený řád:

- modlitby kněze před ikonami a ikonostasu v chrámě
- vstup do svatyně
- oblékání bohoslužebných rouch
- umývání rukou
- příprava obětních darů

Ve svatyni u žertveníků se připravují obětní dary. Ke slavení liturgie se ve Východní církvi používá kvašený chléb. Chléb se připravuje z kvalitní polohrubé mouky, kvasnic a vody. Tento chléb si připravuje sám kněz. U používání kvašeného chleba můžeme nalézt symboliku skrze slova svatého Pavla: „*slavme velikonoce s novým kvasem*“ (srv. 1 Kor 5, 6-8).

Kněz z chleba pomocí kopí vyřízne prosfory beránka na znamení zabíjení velikonočního beránka a probodnutí boku Krista setníkem na kříži. Tento symbol je spojený s velmi hlubokými modlitbami zdůrazňující Kristovo utrpení za spásu světa. Po tomto úkonu kněz nalije do kalicha víno s trochou vody.

Postupně z prosfory vykrajuje jednotlivé dílky partikulí, které klade na diskos (obětní misku), skrze jednotlivá obětování spojené s modlitbami. V této přípravě je zastoupený celý viditelný i neviditelný svět, který kněz odevzdává Bohu, a prosí ho, aby všechno bylo společně proměněno při slavení svaté liturgie. Na připravené dary kněz dává hvědici symbolizující hvězdu nad Betlémem. Postupně se přikrývají obětní dary, nejdříve diskos, potom kalich a vše přikryje vzduchem (kališní vélu).

Musíme zdůraznit, že příprava darů není ještě vlastní obětí, ale pouze přípravnou částí, která nás má připravit ke slavení Kristovi oběti. Naše mysl by se měla ušlebrat a začít si uvědomovat, jakou milost nám Pán neustále prokazuje, že smíme mít podíl na jeho životě a oběti, kterou přinesl za nás hříšné.

Petr Čapek)

(Kalendárium

■ 2. 10. 2016–5. 10. 2016

Stojanov: Setkání nemocničních kaplanů

Katolická asociace nemocničních kaplanů v České republice pod záštitou Rady pro zdravotnictví České biskupské konference a ve spolupráci s Arcibiskupstvím olomouckým pořádá: XII. formačně vzdělávací setkání nemocničních kaplanů a dobrovolníků v pastorační péči ve zdravotnických a sociálních službách.

■ 2. 10. 2016

Nová Paka: Slavnostní otevření Karmelitánského knihkupectví

Mše svatá v poutním kostele Nanebevzetí P. Marie od 9 hod., oslavuje Mons. Josef Kajnek. Po mši svaté požehnání nové prodejny Karmelitánského knihkupectví v ulici Komenského 328 (vedle České pošty).

■ 3. 10. 2016–6. 10. 2016

Janské Lázně: Manželské setkání seniorů

Přihlášky a bližší informace: Diecézní centrum pro seniory, Velké nám. 32, 500 03 Hradec Králové tel.: 495 063 661, mobil: 737 215 328 nebo 734 435 368, e-mail: dcs@bihk.cz, web1: www.dcsbk.cz, web2: www.simeon.cz

■ 5. 10. 2016–14. 12. 2016

Hradec Králové: Kurz přípravy na manželství

Přihlášky a informace: Centrum pro rodinu, Velké náměstí 32, 500 01, Hradec Králové, crhk@bihk.cz, telefon: 495 063 430, mobil: 603 147 718 nebo 734 435 360.

Misijní církev jako svědek milosrdenství

Poselství Svatého otce Františka ke Světovému dni misií 2016

Drazí bratři a sestry,

mimořádný Svatý rok milosrdenství, který církev prožívá, vrhá specifické světlo i na Světový den misií 2016. Vyzývá nás, abychom hleděli na misií ad gentes jako na nesmírné dílo duchovního i tělesného milosrdenství. Příletošním Dni misií jsme totiž všichni vyzýváni, abychom „vycházeli ven“ jako učedníci misionáři a aby každý z nás dával do služby své talenty, svou kreativitu, svou moudrost a zkušenost pro přinášení poselství o Boží něze a slitovnosti celé lidské rodině. Díky svému misijnímu poslání se církev stará o ty, kdo neznají evangelium, protože si přeje, aby všichni byli spaseni a dospěli k tomu, že budou zakoušet Pánovu lásku.

„Posláním církve je zvěstovat Boží milosrdenství, které je tepajícím srdcem evangelia“ (bula *Misericordiae Vultus*, 12) a hlásat ho ve všech koutech země tak, aby proniklo ke všem ženám, mužům, mladým i dětem.

” Výmluvným znamením mateřské Boží lásky ve světě misií je značná a rostoucí přítomnost žen vedle mužů.

Milosrdenství způsobuje v Otcově srdci vnitřní radost při setkání s každým lidským tvorem. On se od počátku s láskou obrací i k těm nejkřehčím, neboť jeho velikost a moc se odhaluje právě ve schopnosti ztotožnit se s malými, vyloučenými a utlačovanými (srov. Dt 4,31; Žal 86,15;

103,8; 111,4). On je Bůh laskavý, pozorný a věrný; staví se do blízkosti toho, kdo je v nouzi, aby byl blízký všem, především chudým. S ním vstupuje do lidského života, právě tak, jako by to učinil otec nebo matka v životě svých dětí (srov. Jer 31,20). Výraz používaný v Bibli pro milosrdenství je odkazem na mateřské lůno, tedy na matčinu lásku k dětem, jež ona bude milovat stále a za všech okolností, ať se stane cokoli, protože děti jsou plodem jejího lůna. To je i podstatným aspektem lásky, jakou Bůh chová ke všem svým dětem a především k příslušníkům lidu, jemuž dal zrod a který chce šlechtit a vychovávat; před jeho křehkostí a nevěrností se Boží nitro dojíká a plně soucitem (srov. Oz 11,8). On je přece milosrdný ke všem, jeho láska patří všem národům a jeho něha se rozšiřuje na všechny tvory (srov. Žal 145,8-9).

Milosrdenství nachází svůj nejvyšší a dokonalý projev ve vtěleném Slově. Ježíš odhaluje tvář Otce bohatého na milosrdenství, „mluví o něm a vysvětluje ho v příkladech a podobenstvích, ale především ho sám v sobě ztělesňuje a svou vlastní osobností vyjadřuje“ (JAN PAVEL II., Enc. *Dives in misericordia*, 2). Když přijímáme Ježíše v evangeliu a ve svátostech a následujeme ho, působením Ducha Svatého se můžeme stávat milosrdnými jako náš Nebeský Otec, můžeme se naučit milovat tak, jako nás miluje On, a učinit ze svého života nezištný dar na znamení jeho dobroty (srov. bula *Misericordiae Vultus*, 3). Církev jako první je uprostřed lidstva společenstvím žijícím z Kristova milosrdenství; stále si uvědomuje, že On na ni hledí jako na vyvolenou díky své milosrdné lásce a z této lásky ona přijímá způsob svého konání. Žije z ní a dává ji poznávat národům při ohleduplném dialogu se všemi kulturami a s každým náboženským přesvědčením.

Jako tomu bylo v prvních dobách života církve, svědky této milosrdné lásky jsou mnozí mužové a ženy každého věku a v každé situaci. Výmluvným znamením mateřské Boží lásky ve světě misií je značná a rostoucí

přítomnost žen vedle mužů. Laičky i zasvěcené ženy a dnes i nemálo rodin v různých formách uskutečňují své misijní povolání – od přímého hlásání evangelia až po charitativní službu. Vedle evangelizačního a svátostného konání misionářů jsou ženy a rodiny těmi, kdo mnohdy vhodněji chápou problémy lidí a dokážou jim čelit náležitým a často nevídaným způsobem: péčí o život, mimořádnou pozorností zaměřenou spíše na lidi než na struktury a využíváním všech lidských a duchovních zdrojů při budování harmonie, vztahů, míru, solidarity, dialogu, spolupráce a bratrství, ať už v oblasti osobní, nebo na širším poli společenského a kulturního života a zvláště v péči o chudé.

**” On je Bůh laskavý,
pozorný a věrný; stavi
se do blízkosti toho,
kdo je v nouzi, aby byl
blízky všem, především
chudým.**

Na mnoha místech začíná evangelizace výchovnou činností, již misijní dílo věnuje své úsilí a čas jako milosrdný vinař z evangelia (srov. Lk 13,7-9; Jan 15,1) a trpělivě očekává plody po letech pomalé formace; tak se utvářejí lidé schopní evangelizovat a přinášet evangelium tam, kde by se uskutečnění něčeho takového nečekalo. Církev lze označit jako „matku“ i pro ty, kdo mohou zítra dospět k víře v Krista. Toužebně si přeji, aby se svatý Boží lid cvičil v mateřské službě milosrdenství, jež tolik napomáhá k tomu, aby se s Pánem setkaly a zamilovaly si ho i národy, které ho dosud neznají. Víra je totiž Božím darem a nikoli plodem prozelytismu; avšak roste díky víře a lásce evangelizátorů, kteří jsou Kristovými svědky. Kráčet po cestách tohoto světa znamená pro Ježíšovy učedníky mít lásku, jež neměří, ale spíše se snaží mít ke všem míru lásky Pánovy. Hlásáme ten největší a nejkrásnější dar, který nám On dal – jeho život a jeho lásku.

Každý národ a každá kultura má právo přijmout poselství o spáse, která je Božím

darem pro všechny. Když vezmeme v úvahu tolik nespravedlností, válek a humanitárních krizí, jež dnes čekají na své řešení, je to tím potřebnější. Misionáři vědí ze své zkušenosti, že evangelium odpuštění a milosrdenství může přinášet radost a smíření, spravedlnost a mír. Příkaz evangelia „*Jděte tedy, získejte za učedníky všechny národy, křtíte je ve jménu Otce i Syna i Ducha Svatého a uče je zachovávat všechno, co jsem vám přikázal*“ (Mt 28,19-20) není vyčerpán, ale naopak nás všechny zavazuje, abychom za současné situace a při všech dnešních výzvách cítili své povolání nově „vyjít ven“ jako misionáři, jak jsem naznačil i v apoštolské exhortaci Evangelii gaudium: „*Každý křesťan a každé společenství budou rozlišovat, jakou cestu od nich Pán žádá, nicméně všichni jsme pozváni přijmout toto povolání – vykročit z vlastního pohodlí a mít odvahu vydat se do všech periferií, které potřebují světlo evangelia*“ (20). Právě na letošní svatý rok připadá 90. výročí Světového dne misí vyhlášeného Papežským dílem pro šíření víry a schváleného papežem Piem XI. v roce 1926. Proto považuji za vhodné připomenout moudrá doporučení svých předchůdců, kteří stanovili, aby ve prospěch tohoto Díla byly věnovány všechny sbírky, které budou shromážděny po celém světě každou diecézí, farností, řeholní komunitou, církevním sdružením a hnutím pro podporu křesťanských společenství, jež potřebují pomoc, aby se dodala síla hlásání evangelia až do posledních končin země. Ani dnes se neobejdeme bez tohoto gesta církevního společenství pro misie. Neuzavírejte si srdce svými částečnými starostmi, ale rozšiřte ho na horizonty celého lidstva.

Nejsvětější Panno Maria, vznešený obraz spaseného lidstva, vzore pro misie v církvi, nauč všechny, muže, ženy i rodiny, aby všude vytvářeli a chránili živou a tajemnou přítomnost zmrtvýchvstalého Pána, který obnovuje a naplňuje radostným milosrdenstvím vztahy mezi lidmi, kulturami a národy.

Ve Vatikánu 15. května 2016,
slavnost Soslání Ducha Svatého

František)

Kalendárium

■ 7. 10. 2016–8. 10. 2016

Nížkov: Ministrantská formace

Téma: Svátost nemocných Přihlášky: jméno, příjmení, věk a farnost spolu s doporučením duchovního správce pošlete do 3. října buď na e-mail f.foltan@email.cz, anebo na P. Filip Foltán, Římskokatolická farnost, 592 12 Nížkov 10

■ 7. 10. 2016

DCŽM Vesmír: Animátorský kurz

Diecézní centrum pro mládež zahajuje na podzim 2016 nový Animátorský kurz. Jedná se o dvouletý cyklus formačně-vzdělávacího programu pro mládež ve věku od 16 do 23 let. Kurz obsahuje pět víkendových setkání ve školním roce a pětidenní soustředění o letních prázdninách v DCŽM Vesmír. Program zahrnuje formaci skrze život ve společenství, vzdělávání v otázkách víry, v učení církve, v práci s dětmi a mládeží, přednášky, diskuse, liturgii, modlitbu, tvůrčí činnost, práci i sport. Zájemci musí splňovat následující podmínky: být věřící, pokřtěný katolík, mít chuť dělat něco pro druhé a být z královéhradecké diecéze. Řádně vyplněné přihlášky (nutnou součástí je doporučení kněze!) je třeba zaslat na adresu DCM, Velké náměstí 32, 500 03 Hradec Králové, a to nejpozději do 3. října 2016. Informace na dcm@bihk.cz nebo na tel.: 731 140 003.

■ 12. 10. 2016

Nová Paka: Přednáška PhDr. Jiřiny Prekopové

Aula Gymnázia a pedagogické školy v Nové Pace v 18:00 hod. Téma: Empatie a láska v rodině. Od 17:30 hod. autogramiáda v Karlemilánském knihkupectví.

Dopis národního ředitele Papežských misijních děl k Misijní neděli 2016

Vážení a milí bratři a sestry, srdečně Vás zdravím.

Již za několik dní budeme slavit jubilejní Světový den misí, u nás známý spíše pod názvem Misijní neděle. V roce 1926 ho ustanovil papež Pius XI. a letos je to tedy již 90 let, co se věřící ve všech katolických farnostech světa během Misijní neděle společně modlí a finančně přispívají do světového fondu solidarity, ze kterého jsou podporovány projekty na pomoc potřebným ve všech kontinentech skrze Papežské misijní dílo šíření víry. Ze získaných prostředků se zajišťuje kvalitní a systematická pomoc nejchudším ve více než tisícovce diecézí světa.

Každý křesťan by měl na základě svého křtu uskutečňovat misijní povolání, a tak šířit radost Božího království. Misijní neděle má tuto skutečnost připomenout a pomoci nám toto povolání rozvíjet. Zkušenost ukazuje, že misijní tematika je jedním z nejúčinnějších prostředků pro oživení víry. A papež František zdůrazňuje, abychom se stále více stávali společenstvím misionářů, kteří jsou plni porozumění, mají široké srdce a radostnou tvář.

Mohu to z vlastní zkušenosti potvrdit například z poslední cesty do Bangladéše, kde jsme na každém kroku zažívali opravdovou radost a štěstí z žité víry prostých lidí. Viděli jsme jejich vděčnost za pomoc, která se jim prostřednictvím štědrosti dárců z naší země dostává. Díky podpoře např. vzdělání místních lidí, se jim stále více otvírají možnosti lepšího života a jednou přijde čas, kdy nejen sami podporu potřebovat nebudou, ale budou moci svou podporu nabízet tam, kde bude potřeba.

Papež František v jedné ze svých promluv řekl, že: „*církev nepotřebuje byrokraty a pilné funkcionáře, nýbrž nadšené misionáře, stravované horlivostí nést všem útěšné Ježíšovo slovo a Jeho milost. To je oheň Ducha svatého. Pokud církev tento oheň nepřijme nebo mu nedovolí vstoupit, stane se studenou či vlažnou církví, která nebude schopna dávat život, protože bude tvořena jen studenými a vlažnými křesťany.*“

Proto vás pro následující sbírku Misijní neděle prosím, otevřete svá srdce a umožněte svým darem podpořit strádající bratry a sestry.

Vzpomeňme na misionáře, kteří často za cenu svého života svědčí o Božím království v těch nejvzdálenějších a nejvíce problematických místech. Svěřme naše snažení Marii, Matce Misionáře světa.

Ze srdce Vám žehná

Jáhen Leoš Halbrštát
národní ředitel Papežských misijních děl
v České republice)

(Kalendárium

■ 14. 10. 2016–16. 10. 2016

DCŽM Vesmír: PoKraťovské setkání

Setkání pro všechny, kteří se účastnili Světového dne mládeže v Krakově, ale i pro ty, kteří se jej účastnit nemohli. Na programu bude mše sv., hry, promítání fotek, sdílení zážitků ze setkání a mnoho dalšího.

■ 20. 10. 2016–23. 10. 2016

Janské Lázně: Duchovní obnova pro manžele

Centrum pro rodinu Hradec Králové zve na duchovní program, zaměřený především na obnovu vztahu člověka k Bohu a upevnění vzájemných vztahů v manželství a v rodině. Exerციtátor P. Jan Paseka.

■ 29. 10. 2016

Chlumek v Luži: Poutní mše svatá

Kostel Panny Marie Pomocnice, celebруje P. Stanislav Tomšíček, začátek v 9:30 hod.

(Osobní oznámení

Výročí narození

■ 2. 10. (87 let)

Václav Netuka
výpomocný duchovní v Lovčicích

■ 12. 10. (88 let)

František Šotola farář ve Slavoňově

■ 19. 10. (40 let)

PhDr. Radek Martinek, Ph.D.
administrátor v Holicích

■ 26. 10. (45 let)

P. ThLic. Marek Marcel Šavel,
OPraem., okrskový vikář vikariátu
Humpolec, administrátor
v Humpolci

**DARUJME
SVŮJ DENNÍ
VÝDĚLEK
PRO MISIE!**

23. 10. 2016

90. VÝROČÍ SVĚTOVÉHO DNE MISÍ

**NEUZAVÍREJME SI SRDCE SVÝMI
ČÁSTEČNÝMI STAROSTMI, ALE
ROZŠÍŘME HO NA HORIZONTY
CELÉHO LIDSTVA.**

PAPEŽ FRANTIŠEK

PAPEŽSKÁ MISIJNÍ DÍLA
NA KROPÁČCE 30/1
500 03 HRADEC KRÁLOVÉ

telefon: 604 838 882
číslo účtu: 72540444/2700, IČO: 73634051
pmd@missio.cz, www.missio.cz

missio.cz

ZA PODPORU PAPEŽSKÝCH MISÍ ZE SRDCE DĚKUJEME!

(Knížní tipy

Karmelitánské nakladatelství

www.ikarmel.cz
zasilky@kna.cz, tel. 384 420 295
www.kna.cz/prodejny

František Kolouch

Oběť případu Babice Jan Bula 1920–1952

V červenci 1951 zazněly ve škole v Babicích výstřely. Zemřeli tři funkcionáři MNV. Trebaže již druhý den byli pachatelé dopadeni, využil komunistický režim událost jako záminku pro likvidaci dalších „nepohodlných“ osob. Rozpoutal tak jednu z největších represivních akcí v dějinách Československa. **Váz., 310 s., 399 Kč**

Františka Böhmová

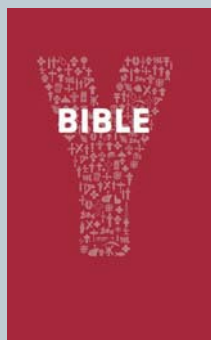
Koukej, mami!

Krátké úsměvné příběhy jsou cenným svědectvím toho, jak můžeme prožívat i nepatrný okamžik svého života jako neopakovatelnou chvíli, jako obdarování, povzbuzení nebo potěšení. **Brož., 140 s., 199 Kč**

Y-Bible

Bible katolické církve pro mládež

Y-Bible sice nenahradí kompletní Bibli a její studium, ale může být vynikající pomůckou pro ty, kdo se teprve učí Boží slovo poznávat a naslouchat mu: pro dospívající a mladé křesťany, pro katolíky, kteří sice léta chodí do kostela, ale nejsou zvyklí sami si číst v Bibli, pro konvertity i odrodilce, kteří se po létech vrací k životu s Bohem a s církví. **431 s., 590 Kč**

Nakladatelství Paulínky

Jungmannovo nám. 18, 110 00 Praha 1, tel. 224 818 757, objednavky@paulinky.cz, www.paulinky.cz

Evangelium na každý den 2017

Knížka kapesního formátu chce být každodenním průvodcem pro ty, kdo touží číst a rozjímat evangelium v rytmu liturgie církve. Evangelijní úryvek příslušného dne je doprovázen krátkým komentářem. Autorem komentářů na rok 2017 jsou čeští autoři (kněží, jáhni, zasvěcení, manželé). Evangelium dne je uvedeno v plném znění. Nechybí však odkaz na ostatní liturgická čtení a informace o slavnosti svátku či památce daného dne. **Brož., 480 str., 99 Kč**

Isabelle Prêtre

Jak si zpackat život Snadno a rychle

Chytré „zrcadlo ke zpytování svědomí“, které nás může vyvést z toho, že se zaměřujeme jen na své jednotlivé chyby a přehlízíme, že problém je v základním nasměrování (ať už jde například o pyšnou soběstačnost, nebo naopak o nedospělou závislost na druhých, přehnaný perfekcionismus, bezbřehý idealismus a podobně). Nejde přitom o nějaké naivní blábolení. Autorka má stále před očima člověka svobodného v Kristu, milujícího Boha a bližního. Právě s takovým ideálem poměřuje různé defekty maskované tu za rozumnost, tu za pořádnost, za nadšení nebo za pravdymilovnost. **Brož., 120 str., 149 Kč**

Velký diář na rok 2017

Diář formátu A5 v pevné vazbě s obálkou modré či zelené barvy se zlatou ražbou. Ke každému dni je uveden církevní a občanský svátek, odkaz na denní modlitbu církve a na liturgické texty, antifona k žalmu a myšlenka na den vybraná z knižní edice Rozmluvy s Bohem. **Brož., 408 str., 200 Kč**

Veronika Čepelková

Stáří jako inspirace k aktivitě

Žijeme v době, kdy středem pozornosti je mládí. Mládí znamená výkon, nebojácný běh životem a snahu pomíjet vše staré. Ale co s lidmi, kteří se dnes dožívají ve stále větší míře osmdesáti či devadesáti let? Pro mnohé jsou zbytečným, ba dokonce zatěžujícím prvkem, a dávají jim to znát. Je to však rozumné? Nepodřezávejme si pod sebou větev.

Naštěstí se najdou lidé (např. autorka), kteří se – ač jsou sami mladí – snaží porozumět stárání, dát mu váhu, která mu náleží, a též pomoc a lásku nejen lidskou, ale i Kristovu.

V dřívější době, kdy žily v rodině tři generace (zvláště na vesnicích), byl starý člověk začleněn do společnosti, měl tam své místo. Zprvu pomáhal svými slabnucími silami, později seděl na lavičce,

sledoval děj kolem sebe, zaměřoval se do svého nitra a vyzařoval klid a důvěru. Též vzpomínal, ale byl také připomínkou těm mladým, že nadejde čas, kdy i oni budou staří. Mladí se učili od starých. „Poslední radosti člověka jsou tišší, ale také hlubší“ (Bosmas).

Dnes je trend být stále mlád. Náhodou jsem viděl dole vedle sebe dvě knihy – od Anselma Gruna „Umění stárnout“ a knihu s nadpisem „Jak mládnout“ (autora si nepamatuji). Co je trapnější než senior(ka) chovající se jako pubescent? Umění stárnout je velkým uměním, je to nalezení smyslu života. A naštěstí v naší společnosti jsou organizace a obětaví lidé, kteří žijí se seniory, nechají je stárnout a dávají jim pocit důležitosti a užitečnosti. Též učí společnost jinak se dívat na stáří. V době, kdy tři generace už nežijí pospolu a ani nemohou díky jinému způsobu života, je potřeba více zdůrazňovat úlohu seniorů ve světě i v církvi. Každý počín v tomto směru je velmi záslužný.

P. Jan Rybář SJ

P. Jan Rybář

Musíš výš / Fejetony a jiné texty

Kdo se setkal s Janem Rybářem, řekne: je lidský. V rozhovoru, při kázání, v přednáškách. Je pozorný, příjemný, umí se vcítit do druhého, nepovyšuje se, je poctivý.

Umí pochybovat o sobě a netají své city. O takových lidech říkáme: s těmi nám bude v nebi dobře.

Patří mezi ty, kteří i zlé (vlastní bídu, i trápení kriminálu, ponižování od estébáků, církevních tajemníků nebo nepochopení nadřazených) dokáží využít k vlastnímu

prospěchu a porozumění slabosti člověka. Neslyšel jsem jej naříkat, nadávat, natož někoho zatracovat. Jeho víra a teologie je plná porozumění a laskavé svobody.

Občas se mě lidé ptají: proč jsi v církvi, která je nevěrná Kristu, která Krista povýšenecky opravuje a místo, aby osvobodila, poutá jiné?

Odpovídám: protože v církvi je studna vody živé a pár lidí, kteří z ní pijí a zadarmo, bez touhy po kariéře, moci, slávě a uznání, čerpají tuto vodu jiným. A je na nich vidět, že jim tato voda chutná a osvěžuje.

Jan Rybář je člověkem úsměvu. Mnohým je přítelem. Máme ho rádi.

P. Václav Vacek

(Knižní tipy

Nakladatelství Portál

Portál, s. r. o., Klapkova 2,
182 00 Praha 8, t. 283 028 111,
www.portal.cz, www.facebook.com/
nakladatelství.portal

Ladislav Heryán

Exotem na této zemi

**O Božím milosrdenství
mezi námi**

Kniha známého salesiánského kněze a pedagoga, „pastýře undergroundu“, je putováním po stopách Božího milosrdenství na této zemi. V krátkých příbězích se setkávají dva světy: svět Heryánovy kněžské každodennosti vyplněný setkáními s lidmi z různých vrstev společnosti, vesměs ale z jejích okrajů, a svět biblických poselství a podobenství. Ty vnášejí do naší současnosti paprsky pochopení a smyslu, ale také nastavují zrcadlo naší pýše a sobectví.

Heryán ukazuje, jak je svět naplněn Božím milosrdenstvím, které nás v každé chvíli vybízí k tomu, abychom změnili naše uvažování a nechali se jím prostoupit. Jednotlivé kapitoly-příběhy knihy zaujmou bezprostředností a upřímností, s jakou nahlíží v Boží perspektivě aktuální dění kolem nás, a prohlubují touhu po obrácení srdcí.

Ladislav Heryán je známý salesiánský kněz, biblista a pedagog.

Brož., 144 str., 199 Kč

(Knížní tipy

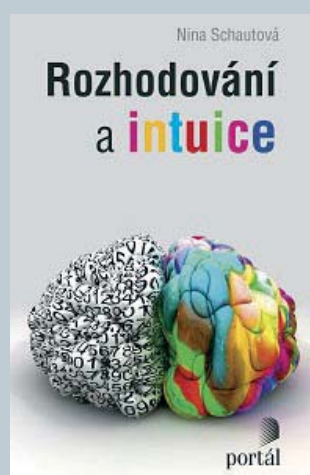
Nakladatelství Portál

Portál, s. r. o., Klapkova 2,
182 00 Praha 8,
tel. 283 028 111,
www.portal.cz,
www.facebook.com/
nakladatelstvi.portal

Nina Schautová

Rozhodování a intuice

**Využijte plný potenciál intuice
při rozhodování**

Rozhodování je klíčový psychologický proces. Rozhodujeme se každý den a na našich rozhodnutích závisí náš osud, v případě manažerů nebo politiků i osud stovek, tisíců či dokonce milionů lidí. Přitom dobře se rozhodovat nás vlastně nikdo doopravdy neučí a mnozí z nás se dokonce domnívají, že se dobře rozhodovat neumíme, že jsme nerozhodní nebo při svém rozhodování příliš iracionální.

PhDr. Nina Schautová je psychologka, psychoterapeutka a koučka. Věnuje se pomoci lidem žít plnější a spokojenější život. Ve svém výzkumu se zabývá životní spokojeností v souvislosti s tím, jak se rozhodujeme.

Vychází také jako e-kniha.

Brož., 176 str., 275 Kč

Domov sv. Josefa v Žirči u Dvora Králové n. Labem

přijme

Fyzioterapeuta/-tku

- nutná platná registrace (práce bez dohledu)
- uvítáme jakékoliv vzdělání s neurologickým zaměřením (Vojtova metoda, synergická reflex. terapie, sensomotor. stimulace, proprioceptivní neuromuskulární facilitace)

Zdravotní sestru/asistentku

- zdravotnické vzdělání, výhodou platná registrace pro práci bez dohledu

Pracovníka/pracovnici v sociálních službách

- nutné ukončené základní vzdělání, výhodou (nikoliv podmínkou) je již absolvovaný kvalifikační kurz pro pracovníky v sociálních službách

U všech profesí je potřebný empatický vztah k lidem, schopnost porozumět a pomáhat, spolehlivost, ochota vzdělávat se, schopnost týmové práce, čistý trestní rejstřík.

Nabízíme:

- příjemné pracovní prostředí a dobrý kolektiv v ojedinelém zdravotnickém zařízení
- smysluplnou práci pro ty, kteří chtějí pomáhat
- platové podmínky dle platných předpisů
- možnost dalšího vzdělávání
- možnost ubytování
- po zapracování příspěvek na dovolenou a obědy zdarma
- 5 dní dovolené navíc

Všechny pozice jsou vhodné i pro absolventy a OZP.

Kontakt:

Marie Vondráčková, e-mail: vondrackova@hospic.cz, tel. 491 610 316.
Více také na www.domovsvatehojosefa.cz.

Charitní listy

ZPRAVODAJ DIECÉZNÍ CHARITY HRADEC KRÁLOVÉ

Dobrovolníci mění svět kolem nás

„Mám z toho dobrý pocit a radost, když mohu pomáhat druhým,“ shodují se charitní dobrovolnice Marta a Leona, které už rok dochází do Domova seniorů v Chrudimi. S klienty si povídají, čtou anebo vyrazí na procházku. Jako všechny mámy od rodiny jsou obě pořád v jednom kole a chodí normálně do práce. Přesto ve svém volném čase nezištně pomáhají potřebným lidem. Stejně jako dvě desítky dalších dobrovolníků, které Farní charita Chrudim každý týden vysílá do zdejších domovů důchodců, LDN, azylového domu i ostatních zařízení v regionu.

V Domově seniorů si pomoci dobrovolníků cení

„S Charitou spolupracujeme už třetím rokem. Jsme moc rádi, že tady dobrovolníky máme. Přivítali bychom jich i více. Zatím se nám nejlíp osvědčují ženy ve věku nad 40 let, které ještě zažily, když babička nebo děda stárne doma,“ vysvětluje Michaela Soudková, vedoucí ošetrovatelského úseku v chrudimském Domově seniorů, kde pečují o šedesát klientů z celé republiky. V příjemné novostavbě s relaxační zahradou na okraji města panuje vstřícná až rodinná atmosféra a je vidět, že si tu pomoci dobrovolníků váží.

Druhé oči k nezaplacení

V Domově právě končí hudební odpoledne a klienti se rozcházejí do svých pokojů. „Teď jsme si četli zajímavou knížku o starých domech v Chrudimi, které už něco pamatují,“ vypráví bývalá magistra v lékárně paní Záborská, která s věkem přišla o zrak a je upoutána na invalidní vozík. Knihy byly vždycky její láska, a tak je šťastná, že jí dobrovolnice Marta chodí dvakrát týdně předčítat. „Někdy si jen

☐ S pomocí dobrovolnice Marty může paní Záborská, které už zrak vypověděl službu, zase „louskat“ jednu knihu za druhou. Foto: J. Karasová

povídáme nebo jdeme na procházku, když je hezky a nálada,“ doplňuje paní Marta Kudrnková, kterou k dobrovolnictví přivedla ztráta milovaných rodičů a potřeba být ještě někde prospěšná.

Dobrovolnictví jako cesta

„Děti už odrůstají, a tak jsem přemýšlela, co dál. Jestli vydělávat víc peněz a užívat si, nebo dělat něco, co dává mému životu větší smysl,“ zdůvodňuje své rozhodnutí stát se dobrovolnicí paní Leona. Ve společnosti starších lidí se cítí dobře, protože

ji vychovávala prababička. Měla tam vždycky pocit lásky a bezpečí. Teď se to snaží oplatit tím, že pomáhá v Domově, a věří, že inspiruje i své dospívající děti.

Paní Leona chodí se seniory hodně ven, doprovází je také na výlety a různé akce. „Vídáme se každou chvíli, zajdeme čas-to ven, jsem spokojená,“ dozvídáme se od usměvavé klientky Rozálie Klapkové z Golčova Jeníkova, která má v pokoji okno plné květin a na poličce i kousek domova v podobě rodinných fotek.

Pokračování na další straně >

Dobrovolnické centrum Chrudim

Kde nás najdete? Školní náměstí 56, 537 01 Chrudim, kontakt: Bc. Lukáš Roztočil, Dis., tel. 608 054 111, e-mail: dobrovolnicke.centrum.charitacr@tiscali.cz. Více na www.chrudim.charita.cz. Jsme také na facebooku.

☛ Dobrovolnictví je obohacující pro obě strany. „Každý klient, paní Rozálii nevyjímaje (vpravo), má zajímavý příběh a spoustu cenných zkušeností,“ říká dobrovolnice Leona. Foto: J. Karasová

Dokončení z předchozí strany

Pomáhat může každý

Důležité je také zázemí, které mají dobrovolníci v chrudimské Farní charitě. „Kdykoli máme problém, hned ho probereme a vyřešíme s koordinátorem,“ říkají Marta a Leona, které Charitu kontaktovaly přes internet a inzerát v Chrudimském deníku. V Pardubickém kraji pořádají také putovní akci Den dobrovolnictví, kterou letos v červnu hostila právě Chrudim.

„Největší zájem o dobrovolnou službu mají studenti a převážně ženy. Pomáhají seniorům, lidem s hendikepem nebo doučují děti,“ informuje nás Bc. Lukáš Roztočil, Dis., koordinátor Dobrovolnického centra Farní charity Chrudim, a pokračuje: „Dobrovolníkem může být každý starší 15 let – mladí lidé, dospělí, maminky na mateřské i aktivní senioři. Není k tomu potřeba nic speciálního znát či umět, stačí dobrá vůle a trocha volného času. Každý dobrovolník pomáhá zlepšovat svět okolo sebe!“

Jana Karasová ☛

Pomáhat je normální – i vy můžete pomoci lidem okolo sebe

Dobrovolníci nezištně věnují část svého volného času lidem, kteří to potřebují. Zapojte se i vy, užijete si také zábavu a něco se naučíte. Můžete pomáhat seniorům, nemocným, dětem a mládeži nebo hendikepovaným v zařízeních Charit či jiných neziskových organizací. Dobrovolnická centra najdete v devíti místech regionu – Hradci Králové (2), Pardubicích, Chrudimi, Litomyšli, Přelouči, Jičíně, Trutnově, Kutné Hoře a Havlíčkově Brodě. S dobrovolníky spolupracují i Charity v Červeném Kostelci, Dvoře Králové nad Labem, Poličce, Rychnově nad Kněžnou, Ústí nad Orlicí a Žirči. Tisíce jich pomáhají také při Tříkrálové sbírce. Více na www.hk.caritas.cz/dobrovolnictvi/.

(AKTUALITY

Den Charity 2016

Královéhradecká diecéze: Letos na podzim jsme se v naší diecézi opět zapojili do celostátní kampaně Den Charity, kterou pořádá Charita ČR u příležitosti svátku sv. Vincence z Pauly (27. září), patrona charitních zařízení. V době tohoto svátku Charity pořádají různé akce pro širokou veřejnost, kde prezentují své služby - dny otevřených dveří, výstavy, koncerty, divadlo, soutěže i další zajímavý program pro děti a dospělé. Pozvánky na říjnové akce najdete v rubrice Kalendář nebo na www.hk.caritas.cz.

V rámci této kampaně bude také charitním pracovníkům a dobrovolníkům udělena Cena Charity na benefičním koncertu Arcidiecézní charity Praha 31. října v pražském Obecním domě. Za naši diecézi bude letos oceněna obětavá ošetřovatelka u lůžka v Hospici Anežky České paní Elzbieta Grécová z Oblastní charity Červený Kostelec.

Jana Karasová

Kvalifikační kurzy otevírají mladým Indům cestu do zaměstnání

Bangalore, Indie: Již druhým rokem probíhají ve spolupráci s indickou arcidiecézí Bangalore kvalifikační kurzy pro tamní nezaměstnanou mládež. Letos v květnu skládali studenti závěrečnou zkoušku. V oboru krejčovství jich získalo výuční list 80 a řidičské oprávnění 55. S pomocí arcidiecéze Bangalore měli již během studia všichni podepsanou pracovní smlouvu s organizací, ve které po obdržení certifikátu začali pracovat. Mladá Indka Rathanamma velmi toužila získat vzdělání, aby mohla přispívat do rodinného rozpočtu. Proto se rozhodla absolvovat kvalifikační kurz pro švadleny. Teď je hrdá na to, že se jí podařilo vyučit a také založit vlastní živnost. Zvedlo jí to sebevědomí a zlepšila se i životní úroveň její rodiny. Nagarajovi se zase díky řidičskému průkazu otevřela cesta do nového zaměstnání v soukromé firmě a chlapec je moc vděčný za příležitost, kterou dostal. Vzdělávání mladých lidí umožnili dárci

Tříkrálové sbírky částkou 200 000 Kč. Tento projekt je realizován v rámci Adopce na dálku Diecézní charity Hradec Králové, který pomáhá chudým indickým dětem získat vzdělání. Více také na www.adopce.hk.caritas.cz.

J. Karasová
s přispěním Adopce na dálku DCH HK

! Kvalifikační kurzy v Bangalore – mladá Indka Rathanamma se vyučila švadlenou a mohla si založit také vlastní živnost. Foto: archiv DCH HK

Děti už mají ve škole čím psát

Pardubice: Oblastní charita Pardubice uspořádala již poněkoličaté sbírku školních potřeb pro nemajetné děti na Pardubicku. Do sbírky se aktivně zapojili jednotlivci, farnosti, školy i pracovní kolektivy. Výsledek sbírky je více než uspokojivý. Sociální pracovnice Charity proto mohou rozvážet vybrané školní pomůcky do rodin, se kterými dlouhodobě spolupracují.

Letošní ročník sbírky vzbudil velký ohlas a vlnu solidarity. Jeden dárcce přinesl na Charitu dva kufrы plné nových pomůcek. Balík dorazil i ze Zvole u Prahy. Mnoho věcí shromáždily farnosti v Pardubicích, Lázních Bohdaneč a Horním Jelení. Nenechali se zahanbit ani žáci pardubických ZŠ Polabiny (npor. Eliáše), ZŠ J. Ressla a ZŠ Závodu míru. Velkorysým darem přispěli pracovníci SAP týmu firmy Foxconn. Někteří byli i kreativní, například paní Šilarová dětem věnovala ručně vyrobené kapsáře. „Všem dárcům velice děkujeme. Díky získaným školním pomůckám je pro obdarované děti začátek školního roku radostnější“, uvedla sociální pracovnice Hana Balcarová.

Mgr. Vojtěch Homolka

Oprava loď zvýšila dostupnost lékařské péče v odlehlé oblasti Hondurasu

Sangrelaya, Honduras: Honduraská oblast Sangrelaya je obtížně dostupným krajem, kde se lze pohybovat pouze lodí, případně letadlem. Místní lékařka musí cestovat do odlehlých vesnic, kde bez její pomoci hrozí absolutní nedostupnost lékařské péče. Loď, kterou používá, potřebovala generální opravu a nový motor. Dárci Tříkrálové sbírky 2015 na tento projekt přispěli částkou 150 000 Kč. Projekt byl realizován ve spolupráci s Misijní společností sv. Vincence de Paul. Více také na www.adopce.hk.caritas.cz.

Adopce na dálku DCH HK

! Opravená loď už slouží lékařce a nemocným obyvatelům odlehlé oblasti Hondurasu. Foto: archiv DCH HK

(KALENDÁŘ NA ŘÍJEN

Akce ke Dni Charity v diecézi

ČERVENÝ KOSTELEČ

■ **Šikovné ruce pro hospic aneb lidé lidem, 8. – 14. 10.,** Výstavní síň MÚ (nám. T. G. Masaryka 120) Benefiční výstava a soutěž. Vernisáž 7. 10. od 17 hod.

■ **Mr. Bean, 13. 10. v 19 hod.,** Divadlo J. K. Tyla V humorné benefiční komedii pro hospic účinkují A. Budař a F. Šedivý, studenti Jiráskova Gymnázia Náchod

Akce se konají také u příležitosti Světového dne hospicové a paliativní péče.

Pořádá Oblastní charita Červený Kostelec. Více na www.ochck.cz.

HRADEC KRÁLOVÉ

■ **Výtvarná soutěž pro děti a výstava na téma „Šťastný je ten, kdo našel štěstí v rodině“, 22. 9. – 3. 10.,** Krajský úřad Hradec Králové. Pořádá Oblastní charita HK. Více na www.charitahk.cz.

KUTNÁ HORA

■ **Veletrh sociálních služeb, 14.–15. 10. od 9 do 17 hod., GASK** (bývalá Jezuitská kolej a zahrady) – prezentace služeb, besedy, kulturní program, charitní Středisko Na Sioně představí pomůcky pro děti s hendikepem, fotografie a video. Oblastní charita Kutná Hora. Více na www.kh.charita.cz.

O kampani a akcích v celé ČR více na www.charita.cz.

Výsledky sbírky na Charitu ve farnostech královéhradecké diecéze z neděle 19. 6. 2016*

Farnost	Kč	Farnost	Kč	Farnost	Kč	Farnost	Kč
Bělá n. Svitavou	3 171	Hoříčky	747	Luže	7 229	Skuteč	3 840
Bohuslavice n. Metují	2 914	Hradec Králové - Kukleny	3 468	Malé Svatoňovice	1 300	Slatina nad Zdobnicí	155
Borohrádek	1 310	HK - Nový Hr. Králové	2 175	Městec Králové	1 906	Slatiňany	4 729
Borová	3 743	HK - Pouchov	9 100	Místní komunita Saleziánů	4 745	Slavoňov	6 415
Boušín	1 480	HK - Pražské předměstí	11 090	Mladé Bříště	949	Smidary	300
Brandýs nad Orlicí	1 000	Hradec Králové I	12 261	Mladočov	9 120	Solnice	1 100
Broumov	2 048	HK I - kostel P. Marie	14 202	Morašice u Litomyšle	2 030	Sopotnice	705
Bykáň	665	Hrochův Týnec	8 576	Mříčná	2 360	Sopoty	810
Bystré u Poličky	5 161	Hronov	6 263	Náchod	10 909	Střítež	887
Bystré v Orlic. horách	3 792	Humpolec	2 373	Nasavrky	4 800	Studenec u Horek	2 120
Bystřec	750	Chlumec n. Cidlinou	5 000	Neratov	5 000	Studnice	1 510
Býstř	3 000	Choceň	9 655	Nížkov	6 000	Svatý Kříž	762
Cerekvice n. Loučnou	1 320	Chomutice u Hořic	420	Nová Paka	9 560	Svojanov	4 269
Čachotín	2 701	Chotěboř	4 082	Nová Ves u Chotěboře	513	Svratka	3 752
Čáslav	5 539	Chotusice	339	Nové Hradky u Skutče	3 716	Šlapanov	533
Častolovice	1 340	Chrast u Chrudimě	3 310	Nové Město n. Metují	13 266	Štoky	488
Černíkovice	1 330	Chroustovice	1 375	Nový Bydžov	3 923	Teplice nad Metují	399
Černilov	2 500	Chrudim	12 161	Nový Hrádek	6 172	Trstěnice	900
Červený Kostelec	9 120	Chvalkovice	245	Ohaře	2 500	Trutnov I	6 170
Česká Bělá	2 464	Jablonec n. Jizerou	690	Ohnišťany	255	Trutnov II - Hor. St. Město	2 794
Česká Skalice	6 550	Janské Lázně	2 621	Opatov v Čechách	2 307	Trutnov III - Poříčí	1 310
Česká Třebová	6 126	Jaroměř I	2 800	Opočno	4 400	Třebechovice p. Orebem	4 017
České Heřmanice	2 050	Jilemnice	3 427	Osice	300	Trzebonín	710
České Libchavy	1 100	Jiřice	865	Ostřetín	600	Týnec nad Labem	1 280
České Meziříčí	1 600	Josefov	887	Pardubice	18 632	Týniště nad Orlicí	618
Čibuz	2 410	Kaliště	475	Pohled	480	Uhelná Příbram	1 210
Dašice	1 180	Kamenický	14 722	Police nad Metují	6 631	Úpice	2 469
Dlouhá Třebová	1 410	Knířov	390	Polička	21 684	Úsobí	659
Dobruška	8 050	Koclířov u Svitav	1 820	Polná	19 280	Ústí nad Orlicí	10 327
Dobřenice	900	Kopidlno	1 696	Poniklá	1 000	Vamberk	1 689
Dolní Dobrouč	3 415	Korouhev	2 425	Proseč u Skutče	4 996	Vápno u Přelouče	1 857
Dolní Krupá	3 535	Kostelec n. Orlicí	5 170	Předhradí	4 100	Včelákov	600
Dolní Libchavy	1 500	Králíky II	4 870	Přepychy	1 700	Vejvanovice	1 010
Dolní Újezd	5 016	Kratonohy	850	Přibyslav	12 152	Velká Losenice	3 892
Dvůr Králové n. Labem	6 170	Krouna	3 058	Pustá Kamenice	2 352	Velké Poříčí	3 933
Golčův Jeníkov	3 228	Krucemburk	8 183	Radhošť	504	Vilémov u Golč. Jeníkova	521
Habry	2 725	Křížlice	328	Raná	3 101	Vitkovice v Krkonoších	2 100
Hajnice	270	Kutná Hora	11 187	Rohovládova Bělá	4 257	Vraclav	703
Harrachov	1 150	Kutná Hora - Sedlec	7 000	Rokytnice nad Jizerou	1 510	Vrbatův Kostelec	1 150
Havlíčkova Borová	2 860	Lanškroun	10 285	Rosice nad Labem	2 590	Vrchlabí	12 562
Havlíčkův Brod	4 066	Lázně Bělohrad	1 467	Roztoky u Jilemnice	50	Všestary	1 620
Herálec	2 320	Lázně Bohdaneč	3 383	Rtyně v Podkrkonoší	1 508	Výprachtice	680
Heřmanův Městec	5 200	Ledeč nad Sázavou	6 952	Rudoltice	240	Vysoké Chvojno	1 301
Hlinsko	9 600	Letohrad	24 391	Rybná nad Zdobnicí	700	Vysoké Mýto	6 552
Holice	2 959	Libčany	1 400	Rychnov nad Kněžnou	2 915	Vysoké Veselí	2 418
Holohlavy	5 900	Libřice	920	Řetová	1 520	Zálesná Lhota	143
Horní Branná	1 973	Licibořice	1 667	Sádek	3 080	Zbýšov v Čechách	3 763
Horní Heřmanice	650	Lično	1 170	Sázavka	1 337	Žacléř	800
Horní Jelení	2 112	Lipnice nad Sázavou	718	Sebranice u Litomyšle	13 450	Žamberk	850
Horní Roveň	3 115	Litomyšl	11 360	Senožaty	321	Ždírec	2 329
Horní Sloupnice	4 200	Lochenice	1 080	Sezemice	2 944	Železnice	5 000
Horní Štěpanice	2 250	Lovčice	715	Skála	750	Žitčice	1 870
Hořice v Podkrkonoší	5 250	Lučice	1 565	Skuhrov u Havl. Brodu	2 825	Žumberk	360
celkem							776 977

Poznámky: *V tabulce jsou uvedeny výsledky sbírky na Charitu ve farnostech, které zaslaly její výtěžek do 8. 9. 2016. **Informace:** Marcela Hledíková, tel. 495 063 135.

Darované finanční prostředky budou použity na podporu činnosti Diecézní katolické charity Hradec Králové, která zajišťuje metodické vedení Charit v královéhradecké diecézi a také realizuje vlastní projekty pomoci jako jsou: Adopce na dálku a rozvojové projekty v Indii, Dobrovolnické centrum, Půjčovna pomůcek pro nemocné nevléčitelnou Huntingtonovou chorobou a projekty na pomoc cizincům a uprchlíkům. **Děkujeme všem dárcům za příspěvek a podporu charitní činnosti a také všem duchovním správcům za spolupráci a pozornost, kterou sbírce ve svých farnostech věnovali.**

Bertík

ČTENÍ PRO ZÁBAVU I POUČENÍ

Ministrant jako služebník lásky, která se daruje

Jak pomáhat lidem v nouzi? Co to prakticky může pro mě znamenat?

Jako ministranti si musíme na prvním místě připomenout svátost, která pomáhá trpícím a nemocným lidem. Je to svátost pomazání nemocných. Udělování této svátosti můžete občas zažít v kostele. Ale já bych vám dnes chtěl něco napsat o tom, jak se udílela doma. Sv. Jakub ve svém listě píše: „*Je někdo z vás nemocen? Ať zavolá starší církve, ti ať se nad ním modlí a potírají ho olejem ve jménu Páně. Modlitba víry zachrání nemocného, Pán jej pozdvihne, a dopustil-li se hříchů, bude mu odpuštěno.*“ (Jk 5,14-15) Toto se považuje za základ této svátosti. Kdysi, když šel kněz k nemocnému, tak s ním šel i ministrant, který držel v ruce svíci a zvonek, aby lidi, které potkali, věděli, že jdou s Pánem Ježíšem. Takoví kolemjdoucí potom zdravili Pána Ježíše a někdy i poklekli. V domě, kam kněz přišel, býval na stole čistý, bílý ubrus, svíce a kříž – takhle očekávali Pána Ježíše. A toho všeho byl ministrant svědkem. Dnes to není podmínkou, nicméně se může stát, že vás pan farář vyzve, abyste ho doprovodili k nemocnému. Jednou se to stalo i mně a byl to jeden z důležitých impulzů, proč jsem se i já stal knězem. Být zúčastněn skutků milosrdenství a třeba právě této svátosti je vždy silný zážitek.

Když se uděluje tato svátost při mši svaté, jsou podstatné tyto prvky: úkon kajícího, prosby za člověka, kterému se uděluje svátost a pak hlavně vkládání rukou kněze, poděkování za olej a svátostné pomazání olejem. To je liturgický rozměr a chvíle, kdy jako ministranti můžete posloužit lidem, kteří jsou v nějaké nouzi.

Další rozměry jsou mimo oltář

Můžete pomáhat při různých akcích – věřte, že nejenom svému knězi uděláte radost, když přijдете posekat zahradu, nebo připravíte zázemí pro farní den. Také je dobré přemýšlet, co všechno potřebují, nepotřebují a co vyhazují. Možná, že i svačina, která mě zrovna nechutná, může někoho jiného potěšit v jeho nouzi. Být šetrný je dobrý základ pro to, abych byl schopen se něčeho pro druhého vzdát.

Aktivní pomoc

Mohu pomoci někomu v autobusu – pustím někoho staršího si sednout nebo podržím dveře, když vchází nebo vychází. Starým lidem odnesu nákup domů, nebo

se zrovna nabídnu, že jim půjdu nakoupit. Rozměrů charity je hodně a ministrant by měl být mužem charity, měl by tyto věci vidět a chtít dělat.

Možná, pokud máte v blízkosti domov důchodců či dům s pečovatelskou službou, můžete nemocné navštívit, nebo si s nimi něco dobrého zahrát. Poznáte, že vám budou vděční.

Milí ministranti, toto aktuální vydání Adalbertu je zaměřeno na charitu jako takovou. Proto se touto tematikou zabýváme i my. Staré jazyky používají několik výrazů pro vyjádření lásky. I my víme, že jsou různé druhy lásky a ne vždycky každému hned řekneme, že ho milujeme. Nicméně charita je výraz pro lásku. Toto latinské slovo bychom mohli přeložit jako slitování, smilování. Organizace jménem Charita, jak ji známe my, chce pomáhat lidem v nouzi. Z kostela znáte postní almužny, nebo jste se účastnili Tříkrálové sbírky. Tehdy jste zapojeni do charity i vy a vaše rodiny. Jak se ale zapojit i jinak? Například tak, aby byla vaše služba u oltáře nebo i jinde projevem charity – lásky, která se daruje, která vidí smilování a slitování. K tomu vám žehnám.

P. Filip Foltán)

KALENDÁŘ KRÁLOVÉHRADECKÉ DIECÉZE PRO ROK 2017

Objednávky přijímáme na e-mailové adrese:
adalbert@bihk.cz

cena:

59,- Kč